2024/1309

2024.5.8.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1309 RENDELETE

(2024. április 29.)

a gigabites elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről, az (EU) 2015/2120 rendelet módosításáról, és a 2014/61/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (a gigabites infrastruktúráról szóló rendelet)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A digitális gazdaság az elmúlt évtizedben gyökeresen megváltoztatta a belső piacot. Az Unió célja egy olyan digitális gazdaság létrehozása, amely – az Európa-szerte mindenki számára és mindenütt, így a vidéki, távoli és ritkán lakott területeken, valamint a közlekedési folyosókban is elérhető, kiváló, megbízható és biztonságos hálózati összekapcsoltságra építve – fenntartható gazdasági és társadalmi előnyöket kínál. Az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott, rendkívül nagy kapacitású hálózatokon alapuló, kiváló minőségű digitális infrastruktúra alapvetően fontos a modern és innovatív gazdaság szinte valamennyi ágazata számára. Amellett, hogy innovatív szolgáltatásokat, hatékonyabb üzleti műveleteket és intelligens, fenntartható, digitális társadalmakat biztosíthat, hozzájárulhat az uniós éghajlat-politikai célok eléréséhez is. Stratégiai jelentőséggel bír a társadalmi és területi kohézió, és összességében az Unió versenyképessége, rezilienciája, digitális szuverenitása és digitális vezető szerepe szempontjából. A digitalizáció jelentős hatással van az Unióban élő emberek mindennapi társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális életére. E tekintetben a korlátozott hozzáférés és a hálózat elégtelen bővítése elmélyítheti a társadalmi egyenlőtlenségeket, és ezáltal új digitális szakadékot teremthet azok között, akik teljes mértékben ki tudják használni a hatékony és biztonságos digitális konnektivitás előnyeit, lehetővé téve számukra, hogy szolgáltatások széles köréhez férjenek hozzá, és azok között, akik erre nem képesek. Ezért a rendkívül nagy kapacitású hálózatok vidéki, távoli és ritkán lakott régiókban, valamint szociális lakásokban történő bevezetésének a társadalmi befogadás kulcsfontosságú elemeként prioritást kell élveznie az állami beruházási projektekben. Ezért a magán- és az állami szektorban tevékenykedő természetes és jogi személyeknek egyaránt lehetőséget kell kapnia arra, hogy a digitális gazdaság részévé váljanak.

(2) A Covid19-világjárvány során tovább gyorsult a technológiai fejlődés, exponenciálisan bővült a szélessávú forgalom, és egyre nagyobb kereslet mutatkozott a fejlett, rendkívül nagy kapacitású konnektivitás iránt. Ennek eredményeként az „Európai digitális menetrend” című, 2010. május 19-i bizottsági közleményben 2010-ben meghatározott célértékek időközben nagyrészt teljesültek, azonban el is avultak. A 30 Mb/s sebességű internet-hozzáféréssel

([1]) HL C 349., 2023.9.29., 116. o.
([2]) Az Európai Parlament 2024. április 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. április 29-i határozata.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

rendelkező háztartások aránya 2013 és 2022 között 58,1 %-ról 90 %-ra nőtt. A csupán 30 Mb/s sebességű internetkapcsolat célként ma már nem időtálló, és nem igazodik az (EU) 2018/1972 irányelvben meghatározott, a hálózati összekapcsoltság és a széles körű elérhetőség jellemezte rendkívül nagy kapacitású hálózatok biztosítására irányuló új célkitűzésekhez sem. Ezért az (EU) 2022/2481 európai parlamenti és tanácsi határozatban ([4]) az Unió 2030-ra vonatkozóan aktualizált célokat határozott meg, amelyek jobban megfelelnek a jövőben várható konnektivitási igényeknek: a cél immár az, hogy minden európai háztartásban elérhető legyen a gigabites hálózat, és az összes lakott területen olyan új generációs, vezeték nélküli nagy sebességű hálózat álljon rendelkezésre, amely legalább az 5G-vel egyenértékű teljesítményre képes.

(3) Az említett célok elérése érdekében a szakpolitikáknak azt kell célozniuk, hogy Unió-szerte gyorsabbá, egyszerűbbé és olcsóbbá váljon a rendkívül nagy kapacitású vezetékes és vezeték nélküli hálózatok kiépítése, ideértve a megfelelő tervezést, a szorosabb koordinációt és egyszerűsített és racionalizált engedélyezési eljárások kialakítását, amelyekkel az üzemeltetők és a nemzeti közigazgatások adminisztratív terhei egyaránt mérsékelhetők.

(4) Az űr- és a földfelszíni infrastruktúra integrálása fontos a konnektivitás kiépítéséhez és a digitális infrastruktúra következő hullámára való felkészüléshez, lehetővé téve az Unió számára, hogy vezető szerepet töltsön be. A közelmúltban végbement műszaki fejlődésnek köszönhetően műholdas kommunikációs rendszerek jelentek meg, és ezek egyre több nagy sebességű és viszonylag alacsony késleltetésű konnektivitási szolgáltatást kínálnak, lehetővé téve a konnektivitást és növelve a kohéziót Unió-szerte, többek között a legkülső régiókban, valamint a vidéki, távoli és ritkán lakott területeken is. E tekintetben az (EU) 2023/588 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) által biztosított forrásokat, és különösen a jövőbeli műholdas rendszerek potenciális kereskedelmi internet-hozzáférési képességeit esetleg figyelembe lehet venni a rendkívül nagy kapacitású vezetékes és vezeték nélküli hálózatok Unió-szerte történő tervezése és kiépítése során, és e források lehetőség szerint hozzájárulhatnak a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítéséhez. Fontos hangsúlyozni, hogy a műholdas összeköttetés olyan földi elemeket is tartalmaz, amelyek telepítését e rendelet megkönnyítheti.

(5) A rendkívül nagy kapacitású hálózatok Unión belüli kiépítése jelentős beruházásokat igényel, amelyek számottevő hányadát a közműépítési munkák költségei teszik ki. A fizikai infrastruktúra megosztásának köszönhetően kevésbé lenne szükség költséges közműépítési munkákra, és hatékonyabban lehetne kiépíteni a fejlett szélessávú hálózatokat.

(6) A rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítéséhez kapcsolódó költségek túlnyomó része a kiépítési folyamat következőkkel kapcsolatos hatékonyságbeli hiányosságainak tulajdonítható: a) a meglévő passzív infrastruktúra, például alépítmények, kábelcsatornák, ellenőrzőaknák, szekrények, oszlopok, antennatornyok, antennaszerkezetek, más tornyok és egyéb alátámasztó szerkezetek használata; b) a hálózatüzemeltetők vagy a közszférabeli szervezetek által végzett építési munkák összehangolásával kapcsolatos szűk keresztmetszetek; c) a megterhelő és hosszadalmas közigazgatási engedélyezési eljárások; valamint d) az épületeken belüli hálózatkiépítéssel kapcsolatos akadályok, amelyek – különösen a vidéki térségekben – jelentős pénzügyi akadályokat eredményezhetnek.

(7) A 2014/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]), amelyet a szélessávú hálózatok kiépítési költségeinek csökkentése iránti igényre válaszul fogadtak el, intézkedéseket tartalmaz az infrastruktúra megosztására, az építési munkák összehangolására és az adminisztratív terhek csökkentésére vonatkozóan. A rendkívül nagy kapacitású hálózatok – többek között az optikai és az 5G-hálózatok – kiépítésének további megkönnyítése érdekében az Európai Tanács – az Európa digitális jövőjének alakításáról szóló, 2020. június 9-i következtetéseiben – felkérte a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a hálózatok kiépítésével kapcsolatban felmerülő jelenlegi és jövőbeli szükségletek kielégítését célzó további intézkedéseket tartalmazó csomagot, többek között a 2014/61/EU irányelv felülvizsgálata révén.

(8) A 2014/61/EU irányelvben meghatározott intézkedések hozzájárultak a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kevésbé költséges kiépítéséhez. Ezeket az intézkedéseket azonban meg kell erősíteni és egyszerűsíteni kell a költségek további csökkentése és a hálózatkiépítés felgyorsítása érdekében.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2481 határozata (2022. december 14.) a Digitális évtized 2030 szakpolitikai program létrehozásáról (HL L 323., 2022.12.19., 4. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/588 rendelete (2023. március 15.) a 2023–2027-es időszakra vonatkozó uniós biztonságos konnektivitási program létrehozásáról (HL L 79., 2023.3.17., 1. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/61/EU irányelve (2014. május 15.) a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről (HL L 155., 2014.5.23., 1. o.).

(9) A meglévő köz- és magáninfrastruktúrák hatékonyabb használatát, valamint az új közműépítési munkák költségeinek és akadályainak csökkentését célzó intézkedések vélhetően jelentősen hozzájárulnak majd a rendkívül nagy kapacitású hálózatok gyors és széles körű kiépítésének biztosításához, többek között a vidéki, távoli és ritkán lakott területeken, valamint a közlekedési folyosókban. Ezeknek az intézkedéseknek úgy kell fenntartaniuk a tényleges versenyt, hogy ne veszélyeztessék a meglévő infrastruktúrák biztonságát, védelmét és zavartalan működését vagy a közegészséget és a környezetet. Figyelembe kell venni a megfelelő módszereket és a tudományos adatokat.

(10) Néhány tagállam intézkedéseket fogadott el a szélessávú hálózatok kiépítésével járó költségek csökkentésére, és ezek némelyike túlmutat a 2014/61/EU irányelv rendelkezésein. Ezek az intézkedések azonban továbbra is nagyon eltérőek a tagállamok között, és Unió-szerte eltérő eredményekhez vezettek. Némelyik ilyen intézkedés uniós szintű összehangolása és új, megerősített intézkedések bevezetése jelentősen hozzájárulhatna a digitális egységes piac jobb működéséhez. Ezenkívül a szabályozási követelmények közötti különbségek és az uniós szabályok következetlen végrehajtása esetenként akadályozza a közműcégek közötti együttműködést. Az eltérések akadályozhatják a piacra lépést a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező, valamint a kapcsolódó eszközöket szolgáltató, az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 29. pontjában meghatározott új vállalkozások esetében is. Az említett eltérések következtében a releváns szereplők új üzleti lehetőségektől eshetnek el, ami akadályozza a rendkívül nagy kapacitású hálózatokhoz kapcsolódó fizikai infrastruktúrák használata és kiépítése belső piacának kialakulását. Ezenkívül a tagállamok által az (EU) 2020/1307 bizottsági ajánlás ([7]) alapján elfogadott nemzeti ütemtervekben és végrehajtási jelentésekben bejelentett intézkedések nem fedik le a 2014/61/EU irányelv valamennyi területét, és nem foglalkoznak következetesen és teljes körűen valamennyi kérdéssel. Mindez annak ellenére tapasztalható, hogy a koherens és jelentős hatás elérése érdekében rendkívül fontos a teljes kiépítési folyamatot érintő, ágazatokon átívelő fellépés. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy folytassák az (EU) 2020/1307 ajánlásban meghatározott azon bevált gyakorlatok végrehajtását, amelyek a minimális harmonizáció elvével összhangban megkönnyíthetik e rendelet végrehajtását.

(11) E rendelet célja, hogy a rendkívül nagy kapacitású hálózatok mielőbbi kiépítése és a gyorsabb ágazatközi koordináció érdekében – beleértve a gerinchálózatokat és a legalább az 5G-vel egyenértékű teljesítményre képes, új generációs, vezeték nélküli nagy sebességű hálózatokat is – megerősítsen és harmonizáljon bizonyos Unió-szerte alkalmazandó jogokat és kötelezettségeket. Az elektronikus hírközlési piacok tartós széttagoltsága miatt az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozások nem képesek méretgazdaságosságot megvalósítani. A magas színvonalú hálózati összekapcsoltság hiánya az Unióban jelentős csökkenő hatással lehet a határokon átnyúló kereskedelemre és szolgáltatásnyújtásra, mivel számos szolgáltatás csak akkor nyújtható, ha Unió-szerte megfelelően működő hálózat áll rendelkezésre. E rendelet egyenlőbb verseny-feltételeket teremt, ugyanakkor nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy olyan, az uniós joggal összhangban lévő nemzeti szabályokat vezessenek be vagy tartsanak fenn, amelyek az e rendeletben meghatározott jogok és kötelezettségek kiegészítése vagy azok meghaladása révén a meglévő fizikai infrastruktúra közös használatát vagy új fizikai infrastruktúra hatékonyabb és gyorsabb kiépítését mozdítják elő, és megoldásokat kínálnak e rendelet céljainak elérésére. A tagállamok például elfogadhatnak szigorúbb vagy részletesebb szabályokat azzal a céllal, hogy lerövidítsék a kiépítéshez szükséges engedélyek megadására vagy elutasítására vonatkozó határidőket, kiegészítő mentességeket vezethetnek be az engedélyek alól, kiterjeszthetik az építési munkák összehangolására vonatkozó rendelkezéseket a magánfinanszírozású projektekre, vagy előírhatják, hogy a fizikai infrastruktúrára vagy a tervezett építési munkákra vonatkozóan több információt kell valamely egyablakos információs pont rendelkezésére bocsátani elektronikus formában, kiterjeszthetik a meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket a magántulajdonban lévő épületekre, valamint további intézkedéseket vezethetnek be az engedélyezési eljárások felgyorsítása érdekében, feltéve, hogy mindez nem sérti az uniós jogot, így e rendelet rendelkezéseit sem.

(12) A jogbiztonság érdekében, többek között az (EU) 2018/1972 irányelv II. része II. címének II–IV. fejezete, a 2002/77/EK bizottsági irányelv ([8]), valamint az (EU) 2022/2555 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([9]) alapján bevezetett konkrét szabályozási intézkedések tekintetében, az említett irányelvek rendelkezései elsőbbséget élveznek e rendelettel szemben. Ez a rendelet nem érinti a nemzeti szabályozó hatóságok azon lehetőségét, hogy az (EU)

([7]) A Bizottság (EU) 2020/1307 ajánlása (2020. szeptember 18.) az Unió Covid19-válság utáni gazdasági fellendülésének támogatása érdekében a hálózati összekapcsoltságot elősegítő, a nagyon nagy kapacitású hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére, valamint az 5G rádióspektrumhoz való időben történő és beruházásbarát hozzáférés biztosítására szolgáló közös uniós eszköztárról (HL L 305., 2020.9.21., 33. o.).

([8]) A Bizottság 2002/77/EK irányelve (2002. szeptember 16.) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről (HL L 249., 2002.9.17., 21. o.).

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2555 irányelve (2022. december 14.) az Unió egész területén egységesen magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint a 910/2014/EU rendelet és az (EU) 2018/1972 irányelv módosításáról és az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről (NIS 2 irányelv) (HL L 333., 2022.12.27., 80. o.).

2018/1972 irányelvvel összhangban fenntartsanak vagy bevezessenek e rendelet hatályán kívül eső intézkedéseket, mint például az épületen belüli vezetékekhez való hozzáférésre vonatkozó kötelezettségeket.

(13) Az üzemeltetők számára, különösen az új belépők esetében, jóval hatékonyabb lehet, ha a rendkívül nagy kapacitású hálózatok, illetve a kapcsolódó eszközök kiépítése céljára a meglévő fizikai infrastruktúrákat – akár más közüzemek infrastruktúráit – használják. Ez különösen érvényes az olyan területeken, ahol nem áll rendelkezésre megfelelő elektronikus hírközlő hálózat, vagy ahol egy új fizikai infrastruktúra kiépítése esetleg nem valósítható meg gazdaságosan. Ezen túlmenően az ágazatközi szinergiák jelentősen csökkenthetik annak szükségességét, hogy a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítése miatt építési munkákra kerüljön sor. A meglévő infrastruktúrák használatának gyakorlata mérsékelheti az építési munkákhoz kapcsolódó társadalmi és környezeti költségeket is, mint amilyen a szennyezés, a zaj és a forgalomtorlódás. Ennélfogva célszerű e rendeletet nemcsak az üzemeltetőkre alkalmazni, hanem az elektronikus hírközlő hálózati elemek fogadására alkalmas, kiterjedt és mindenütt jelenlévő fizikai infrastruktúrák – például a villamosenergia-, a gáz-, és a vízellátást biztosító, illetve a víz- és szennyvízelvezetési, a fűtési és a közlekedési szolgáltatások biztosítására szolgáló fizikai hálózatok – tulajdonosaira vagy az azok használatára jogosult személyekre is. A használatra jogosultak esetében mindez nem érinti valamely harmadik fél tulajdonjogait, és nem korlátozza e jogok gyakorlását. E célból adott esetben a bérlők jogait is figyelembe kell venni.

(14) A rendkívül nagy kapacitású hálózatok belső piacon való jobb kiépítése érdekében e rendeletnek meg kell állapítania, hogy a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató, illetve a kapcsolódó eszközöket biztosító vállalkozások (beleértve a közintézményeket is) tisztességes és észszerű, ugyanakkor a tulajdonjogok rendes gyakorlásával összeegyeztethető feltételek mellett jogosultak hozzáférni a fizikai infrastruktúrákhoz, függetlenül ezen infrastruktúrák elhelyezkedésétől. A fizikai infrastruktúrához való hozzáférés biztosítására vonatkozó kötelezettség nem érintheti az annak a földterületnek vagy épületnek a tulajdonosát megillető jogokat, amelyen vagy amelyben az adott infrastruktúra található.

(15) Különösen figyelembe véve az elsődlegesen kapcsolódó eszközöket biztosító vállalkozások, például a „toronyvállalatok” gyors fejlődését, valamint a vezeték nélküli elektronikus hírközlő hálózatok elemeinek kiépítésére alkalmas fizikai infrastruktúrához, például az 5G-hez való hozzáférés nyújtásában betöltött egyre jelentősebb szerepüket, a „hálózatüzemeltető” fogalommeghatározása az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozásokon és a más típusú hálózatok – például a közlekedési, a gáz- vagy a villamosenergia-hálózatok – üzemeltetőin felül kiterjed a kapcsolódó eszközöket biztosító vállalkozásokra is, amelyekre így az épületen belüli fizikai infrastruktúrára és az ahhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezések kivételével érvényes lesz az e rendeletben meghatározott valamennyi kötelezettség és előny. Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a szolgáltatás folytonosságát és a kapcsolódó eszközök tervezett kiépítésének kiszámíthatóságát, azoknak a jogi személyeknek, amelyek elsődleges tevékenységük keretében olyan földterületek bérlői vagy olyan földterületek felett élveznek a tulajdonjogtól eltérő jogokat, amelyeken a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek kiépítése céljából létesítmények telepítését tervezik vagy ilyen létesítményeket telepítettek, illetve akik a földtulajdonosok nevében a bérleti szerződéseket kezelik, és az üzemeltetőknek jóhiszeműen tárgyalásokat kell folytatniuk a földterülethez való hozzáférésről, és tájékoztatniuk kell a nemzeti szabályozó hatóságokat megállapodásaikról, így többek között a kialkudott árról is, amelynek adott esetben tükröznie kell a piaci feltételeket. A tagállamok az ilyen tárgyalások megkönnyítése érdekében iránymutatást nyújthatnak, különösen a földterülethez való hozzáférés árát illetően.

(16) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az e rendeletben meghatározott kötelezettségeket kiterjesszék az e rendelet hatálya alá nem tartozó szervekre – például jogi személyiséggel törvény által nem felruházott olyan szervezeti egységekre, amelyek rendelkeznek jogképességgel, és teljes mértékben részt vehetnek gazdasági ügyletekben –, vagy a közjogi szervektől koncessziót kapott vállalkozásokra.

(17) Alacsony fokú differenciáltságuk miatt a szóban forgó hálózatok fizikai létesítményei – a fő szolgáltatás befolyásolása nélkül és minimális átalakítási költségek mellett – gyakran igen sokféle elektronikus hírközlő hálózati elem egyidejű fogadására alkalmasak. Idetartoznak azok az elemek, amelyek a technológiasemlegesség elvével összhangban legalább 100 Mb/s sebességű szélessávú hozzáférési szolgáltatások nyújtására képesek. Ezért az a fizikai infrastruktúra, amelyet kizárólag valamely hálózat más elemeinek fogadására szántak, de amely maga nem minősül aktív hálózati elemnek, tényleges használatától, illetve a rá vonatkozó tulajdonjogoktól függetlenül elvileg használható különböző elektronikus hírközlési kábeleknek, berendezéseknek vagy az elektronikus hírközlő hálózatok bármely más elemének a fogadására, ha nem állnak fenn biztonsági kockázatok, valamint ha az infrastruktúra tulajdonosának jövőbeli üzleti érdekei ezáltal nem sérülnek. A nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokhoz tartozó fizikai infrastruktúra elvileg más hálózatok elemeinek a fogadására is felhasználható. Ezért adott esetben a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatói számára lehetővé kell tenni, hogy más hálózatok kiépítése érdekében hozzáférést biztosítsanak hálózataikhoz. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy adminisztratív alaki követelményeket határozzanak meg a hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozóan, például

az ilyen kérelmek, a szerződéstervezet vagy a rendkívül nagy kapacitású hálózatok telepítésére vonatkozó projekttervezet formáját illetően. A fő szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó konkrét általános érdek érvényesítésének sérelme nélkül az (EU) 2022/2481 határozatban rögzített digitális célok teljesítéséhez való hozzájárulás érdekében ezzel egyidejűleg ösztönözni kell a hálózatüzemeltetők közötti szinergiákat is.

(18) Indokolt kivétel hiányában a közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló fizikai infrastruktúrák elemei – beleértve azokat az eseteket is, amikor azokat az említett közszférabeli szervezetek nevében feladatok ellátásával megbízott bármely szervezet kezeli, illetve még akkor is, ha ezek az elemek nem valamely hálózat részei – fogadhatják az elektronikus hírközlő hálózatok elemeit is, és ebben az esetben hozzáférhetővé kell tenni őket a rendkívül nagy kapacitású hálózatok, különösen a vezeték nélküli hálózatok hálózati elemei kiépítésének megkönnyítése érdekében. A fizikai infrastruktúrák szóban forgó elemei közé tartoznak például az épületek – beleértve a tetőket és a homlokzat egyes részeit –, az épületek bejáratai, valamint bármely más eszköz, beleértve az utcabútorokat – például a villanypóznákat, az utcai jelzéseket, a közlekedési lámpákat, a hirdetőtáblákat és az útdíjfizető kapukat –, a busz- és villamosmegállók, a metró- és vasútállomások, valamint az alagutak is. A tagállamok feladata, hogy a regionális és helyi hatóságokkal együttműködésben a területükön azonosítsák a fizikai infrastruktúra közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló azon konkrét kategóriáit, amelyek esetében a hozzáférésnyújtási kötelezettségek – például az eszköz építészeti, történelmi, vallási vagy környezeti értéke, a nemzetbiztonság vagy a közúti biztonság miatt – nem alkalmazhatók. A társadalmi elfogadottság és a fenntartható kiépítés biztosítása érdekében a rendkívül nagy kapacitású hálózatok hálózati elemeinek vizuális hatását a minimumra kell szorítani.

(19) Egész területek maradhatnak összeköttetés nélkül – különösen a vidéki régiókban – amiatt, hogy a közszféra infrastruktúrája nem teszi lehetővé rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek telepítését vagy nem alkalmas az ilyen elemek telepítésére. Előfordulhat az is, hogy az ilyen elemek elhelyezésének egyetlen alternatíváját a kereskedelmi épületek jelentik. A távoli és ritkán lakott területeken a konnektivitás biztosítása, valamint a vidéki és városi területek között a lefedettség tekintetében mutatkozó digitális szakadék áthidalása érdekében, a magántulajdonba való beavatkozás minimálisra csökkentése mellett, amennyiben az érintett területen nincs alternatívája a rendkívül nagy kapacitású hálózatok fejlesztésének, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy bizonyos konkrét feltételek teljesülése esetén a vidéki vagy távoli területeken található kereskedelmi magánépületek tulajdonosainak tisztességes és észszerű feltételek mellett, valamint a piaci feltételeket tükröző árakon hozzáférést kell biztosítaniuk az üzemeltetők számára az ilyen épületekhez. Ez a kötelezettség csak akkor lenne alkalmazandó, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül: az érintett területen nincs ugyanolyan típusú – helyhez kötött vagy mobil – rendkívül nagy kapacitású hálózat, mint amilyet a hozzáférést igénylő fél kíván kiépíteni, és az egyablakos információs ponton keresztül gyűjtött, a kérelem időpontjában rendelkezésre álló információk alapján nincs is tervben ilyen hálózat kiépítése; az érintett területen nincs olyan, a hálózatüzemeltetők vagy közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló meglévő fizikai infrastruktúra, amely műszakilag alkalmas lenne a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek fogadására.

(20) E rendelet nem sértheti azokat az egyedi biztosítékokat, amelyekre nemzeti jogszabályok értelmében a nemzetbiztonság, a biztonság, a közegészség, a hálózatok – és különösen a kritikus infrastruktúrák – biztonsága és integritása érdekében, valamint a hálózatüzemeltető vagy a közszférabeli szervezet által nyújtott fő szolgáltatás integritásának biztosítása érdekében – különösen az emberi fogyasztásra szánt víz szállítására használt hálózatok esetében – szükség van. Ugyanakkor a nemzeti jogszabályok azon általános szabályai, amelyek megtiltják, hogy a hálózatüzemeltetők az elektronikus hírközlő hálózatokat vagy a kapcsolódó eszközöket szolgáltató vagy az ilyen hálózatok vagy eszközök szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozások fizikai infrastruktúráihoz való hozzáférésről tárgyaljanak, megakadályozhatják a fizikai infrastruktúrákhoz való hozzáférés piacának létrehozását. Az ilyen értelmű általános szabályokat ezért hatályon kívül kell helyezni. A rendeletben foglalt intézkedések ugyanakkor nem akadályozhatják meg, hogy a tagállamok a közüzemi szolgáltatókat azzal ösztönözzék az infrastruktúráikhoz való hozzáférés biztosítására, hogy – az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban – a fizikai infrastruktúrájukhoz adott hozzáférésből származó bevételeket nem veszik figyelembe a fő tevékenységükre vagy tevékenységeikre vonatkozó végfelhasználói díjszabás kiszámításakor.

(21) A jogbiztonság érdekében, és az ugyanazon fizikai infrastruktúrára vonatkozó két különböző hozzáférési rendszer egyidejű alkalmazásából eredő, a hálózatüzemeltetőkre háruló aránytalan terhek elkerülése végett a nemzeti szabályozó hatóságok által az (EU) 2018/1972 irányelv alapján előírt hozzáférésnyújtási kötelezettségek vagy az uniós állami támogatási szabályok alkalmazásából eredő hozzáférésnyújtási kötelezettségek hatálya alá tartozó fizikai infrastruktúrákra mindaddig nem vonatkozhatnak az e rendeletben meghatározott hozzáférésnyújtási kötelezettségek, amíg az említett hozzáférésnyújtási kötelezettségek fennállnak. Ez a rendelet azonban alkalmazandó

abban az esetben, ha a nemzeti szabályozó hatóság az (EU) 2018/1972 irányelv alapján olyan hozzáférésnyújtási kötelezettséget írt elő, amely korlátozza az érintett fizikai infrastruktúra használhatóságát. Ez például akkor fordulhat elő, ha a bázisállomások összekapcsolását tervező üzemeltető olyan meglévő fizikai infrastruktúrához kér hozzáférést, amelyre a (EU) 2020/2245 bizottsági ajánlás ([10]) értelmében vett dedikált nagykereskedelmi kapacitáshoz való hozzáférés piacán hozzáférésnyújtási kötelezettségek vonatkoznak.

(22) Az arányosság biztosítása és a beruházási ösztönzők megőrzése érdekében a hálózatüzemeltetőknek és a közszférabeli szervezeteknek jogosultnak kell lenniük arra, hogy objektív és megalapozott indokok alapján megtagadják az adott fizikai infrastruktúrához való hozzáférést. Előfordulhat, hogy egy adott fizikai infrastruktúra, amelyre vonatkozóan a hozzáférést kérelmezték, technikai szempontból alkalmatlan az adott célra, ezt indokolhatják bizonyos egyedi körülmények, vagy ha az adott időben nem áll rendelkezésre elegendő szabad hely, vagy ha megfelelően bizonyított – például nyilvánosan hozzáférhető beruházási tervek révén –, hogy a jövőben egyéb helyigény fog felmerülni. A verseny esetleges torzulása vagy a hozzáférés megtagadására vonatkozó feltételekkel való bármely visszaélés elkerülése érdekében az ilyen megtagadásnak kellően megalapozott, objektív és részletes indokokon kell alapulnia. Ezek az indokok nem tekinthetők objektívnek, ha például az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás fizikai infrastruktúrát épített ki az elektronikus hírközlő hálózat szolgáltatójától eltérő hálózatüzemeltetővel folytatott építési munkák összehangolásának köszönhetően, és az alapján tagadja meg a hozzáférést, hogy az ellenőrzése alatt álló vállalkozás döntései nyomán állítólagosan nem áll rendelkezésre elegendő szabad hely a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek fogadására. Ilyen esetben versenytorzulás következhet be, ha a hozzáférési kérelem által potenciálisan érintett területen nincs más rendkívül nagy kapacitású hálózat. Hasonlóképpen, bizonyos egyedi körülmények között az infrastruktúra megosztása veszélyeztetheti a polgárok biztonságát vagy a közegészséget, a hálózat – így adott esetben akár valamely kritikus infrastruktúrához tartozó hálózat – integritását vagy biztonságát, vagy az ugyanazon infrastruktúrán elsődlegesen biztosított szolgáltatások nyújtását. Továbbá, ha a hálózatüzemeltető már olyan passzív nagykereskedelmi fizikai hozzáférést biztosít az elektronikus hírközlő hálózatokhoz, amely kielégíti a hozzáférést igénylő fél szükségleteit, ideértve például a sötétszál-átengedést vagy a kábelhelymegosztást, a mögöttes fizikai infrastruktúrához való hozzáférés kedvezőtlen gazdasági hatást gyakorolhat egyrészt üzleti modelljére – különösen a kizárólag nagykereskedelmi üzemeltetők esetében –, másrészt a beruházások ösztönzésére, és így akadályozhatja a rendkívül nagy kapacitású hálózatok gyors kiépítését a vidéki és távoli területeken. E rendelet nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy alternatív megoldások – például sötétszál-átengedés vagy kábelhelymegosztás – rendelkezésre állására hivatkozva korlátozzák a hozzáférés megtagadására vonatkozó feltételeket, amennyiben ezek a termékek az adott piacon nem jelentenék az elektronikus hírközlő hálózatokhoz való passzív nagykereskedelmi fizikai hozzáférés életképes alternatív eszközét. A 2002/77/EK irányelv sérelme nélkül el kell kerülni a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek nem hatékony megkettőzését, amely veszélyezteti az induló beruházásokat és a beruházási terveket, különösen a vidéki területeken, ahol a térségben egynél több rendkívül nagy kapacitású hálózat gazdasági szempontból nem feltétlenül életképes, feltéve, hogy az ezirányú döntés eredménye továbbra is megfelel az egyenlő bánásmód elvének. A nagykereskedelmi fizikai hozzáférés ilyen alternatív eszközeire vonatkozó feltételek tisztességes és észszerű jellegének értékelése során figyelembe kell venni többek között a hozzáférést biztosító, nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás üzleti modelljét, valamint azt, hogy adott esetben kerülendő, hogy bármelyik fél esetlegesen fennálló jelentős piaci ereje tovább fokozódjon, továbbá azt is figyelembe kell venni, hogy a hozzáférést nyújtó fél összeköti vagy összekapcsolja-e a hozzáférést olyan szolgáltatásokkal, amelyek nem tekinthetők feltétlenül szükségesnek.

(23) A beruházási ösztönzők megőrzése, valamint a végfelhasználók helyiségeit összekapcsoló üvegszálas hálózat kiépítésében elsőként lépő üzemeltető üzleti modelljére gyakorolt kedvezőtlen és nem szándékolt gazdasági hatásoknak különösen a vidéki térségekben való elkerülése érdekében a tagállamok – ha nemzeti jogukban az uniós joggal összhangban már alkalmaznak hasonló megtagadási indokot – rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben egy elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás hozzáférést kér a célterületén jelen lévő egyetlen száloptikás hálózathoz, a hozzáférést nyújtó fél megtagadhatja a fizikai infrastruktúrájához való hozzáférést, ha méltányos és észszerű feltételek mellett olyan életképes alternatív aktív nagykereskedelmi hozzáférést biztosít, amely alkalmas rendkívül nagy kapacitású hálózatok biztosítására. Ami a szolgáltatás minősége és jellemzői tekintetében a lehetőségeket illeti, az ilyen aktív nagykereskedelmi hozzáférésnek biztosítania kell a kérelmező üzemeltető számára a rendkívül nagy kapacitású hálózatok rendelkezésre állását, valamint azt a lehetőséget, hogy a rendkívül nagy kapacitású hálózatokra jellemző és a passzív hozzáféréshez hasonló minőségű és jellemzőkkel bíró szolgáltatásokat, például sötétszál-átengedést vagy kábelhelymegosztást nyújthasson. Ezen túlmenően az aktív nagykereskedelmi hozzáférés ezen életképes alternatív

([10]) A Bizottság (EU) 2020/2245 ajánlása (2020. december 18.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján előzetes szabályozás alá vonható érintett elektronikus hírközlési ágazatbeli termék- és szolgáltatáspiacokról, C(2020) 8750 (HL L 439., 2020.12.29., 23. o.).

módjait megkülönböztetésmentes és nyílt alapon kell biztosítani. E célból a más üzemeltetők számára hozzáférést biztosító üzemeltetőnek azonos körülmények közötti azonos feltételeket kell alkalmaznia, és ugyanolyan feltételek mellett és ugyanolyan minőségben kell szolgáltatásokat és tájékoztatást nyújtania más üzemeltetőknek, mint amelyeket saját, illetve leányvállalatainak vagy partnereinek szolgáltatásaihoz nyújt, egyenlő esélyeket biztosítva valamennyi üzemeltető számára, beleértve a szolgáltató üzemeltetőt is.

(24) A meglévő fizikai infrastruktúra használatának megkönnyítése érdekében, ha az üzemeltetők egy meghatározott területen hozzáférést kérnek, annak a hálózatüzemeltetőnek, illetve közszférabeli szervezetnek, amelynek az adott fizikai infrastruktúra a tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, ajánlatot kell tennie létesítményei tisztességes és észszerű feltételek – többek között méltányos árak – melletti megosztott használatára vonatkozóan, kivéve ha a hozzáférést objektív és megalapozott indokok alapján megtagadja. A közszférabeli szervezetek számára elő kell írni továbbá, hogy a hozzáférést megkülönböztetésmentes feltételek mellett nyújtsák. A hozzáférés biztosításának feltételeit a körülmények függvényében több különböző tényező is befolyásolhatja. Ezek a tényezők többek között: a) a hálózat biztonságát, védelmét és integritását érintő negatív hatások korlátozása céljából elfogadandó, megelőzési célú biztosítékok; b) kár esetén alkalmazandó egyedi felelősségi szabályok; c) az a tény, ha az infrastruktúra kiépítéséhez állami támogatás felhasználására is sor kerül, a támogatáshoz kapcsolódó vagy a nemzeti jog által az uniós joggal összhangban előírt egyedi feltételeket is ideértve; d) a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítését lehetővé tevő infrastrukturális kapacitás rendelkezésre bocsátásának vagy biztosításának képessége; és e) a nemzeti rendelkezésekből fakadó olyan korlátok, amelyek célja a környezet védelme – beleértve az infrastruktúra vizuális hatásának a társadalmi elfogadottság érdekében történő minimálisra csökkentését –, továbbá a közegészség és a közbiztonság védelme, vagy a települési és országos szintű területrendezési célok teljesítése.

(25) A nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok, illetve a kapcsolódó eszközök fizikai infrastruktúrájába történő beruházásoknak közvetlenül hozzá kell járulniuk az (EU) 2022/2481 határozatban meghatározott célkitűzésekhez, és meg kell előzniük az opportunista magatartást. A hozzáférés tekintetében ez a rendelet kötelezettségeket ír elő a hálózatüzemeltetők, köztük az üzemeltetők, a közüzemi vállalatok és a közszférabeli szervezek számára, ezért a tisztességes és észszerű árak meghatározására és a túlzott árak elkerülésére vonatkozó kritériumoknak figyelembe kell venniük e hálózatüzemeltetők eltérő helyzetét és üzleti modelljét. Így például a hozzáférést biztosító minden félnek méltányos lehetőséget kell kapnia arra, hogy megtéríttesse a fizikai infrastruktúrájához való hozzáférés biztosítása során felmerült költségeket, valamint az ilyen infrastruktúrához való hozzáférés biztosításával kapcsolatos további karbantartási és átalakítási költségeket. Különösképpen, a meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáférésre vagy az építési munkák összehangolására vonatkozó, az üzemeltetőkre, köztük az elektronikus hírközlő hálózatokat és szolgáltatásokat biztosító vagy ilyen hálózatok és szolgáltatások biztosítására engedéllyel rendelkező vállalkozásokra, vagy a csak kapcsolódó eszközöket biztosító vagy azok biztosítására engedéllyel rendelkező vállalkozásokra rótt bármely kötelezettségnek körültekintően figyelembe kell vennie számos tényezőt, így többek között e beruházások gazdasági életképességét kockázati profiljuk alapján, valamint e beruházások méltányos megtérülésének igényét és a beruházás megtérülésére vonatkozó esetleges ütemezést. Végezetül a hozzáférési árakat azon üzemeltetők eltérő üzleti modelljére kellő figyelemmel kell meghatározni, amelyek elsődlegesen kapcsolódó eszközöket biztosítanak, és fizikai hozzáférést kínálnak nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató több szolgáltató számára, figyelembe véve a vonatkozó bizottsági iránymutatást. Az áraknak és a feltételeknek a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó hálózatüzemeltetők és közszférabeli szervezetek általi meghatározásával összefüggésben a hozzáférést biztosító felek vagy a vitarendezési testületek referenciaszempontként használhatják a hozzáférést igénylő és a hozzáférést biztosító felek között létrejött egyes meglévő szerződéseket és kereskedelmi feltételeket annak meghatározásához, hogy az árak és a feltételek tisztességesek és észszerűek-e, mivel azok a szerződés megkötésének időpontjában érvényes piaci árakat és feltételeket tükrözik. Ez nem érinti a vitarendezési testületek általi értékelést, amely figyelembe veheti többek között azt a tényt, hogy a felek által benyújtott szerződések nem felelnek meg az e rendeletben előírt ármegállapítási kritériumoknak.

(26) Előfordulhat, hogy az a közszférabeli szervezet, amelynek az adott fizikai infrastruktúra a tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, nem rendelkezik elegendő erőforrással, tapasztalattal vagy a szükséges műszaki ismeretekkel ahhoz, hogy a hozzáférésről tárgyalásokat folytasson az üzemeltetőkkel. Az ilyen közszférabeli szervezetek fizikai infrastruktúrájához való hozzáférés megkönnyítése érdekében ki lehetne jelölni egy szervet, amely koordinálja a hozzáférési kérelmeket, jogi és technikai tanácsadást nyújt a hozzáférési feltételekről folytatott tárgyalásokhoz, és egyablakos információs ponton keresztül elérhetővé teszi az ilyen fizikai infrastruktúrákra vonatkozó releváns információkat. A koordináló szerv a szerződésminták elkészítésében, valamint a hozzáférés-kérelmezési eljárás kimenetelének és időtartamának nyomon követésében is támogathatná a közszférabeli szervezeteket. A szerv abban az esetben is segítséget nyújthat, ha vita merül fel a közszférabeli szervezetek tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló fizikai infrastruktúrához való hozzáféréssel kapcsolatban.

(27) A tagállami megközelítések következetességének biztosítása érdekében – ugyanakkor a tagállamok eltérő helyzetére figyelemmel – a Bizottság az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületével (BEREC) szoros együttműködésben iránymutatást adhatna a fizikai infrastruktúrához való hozzáférésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásáról, így többek között a tisztességes és észszerű feltételek alkalmazásáról. Az iránymutatások kidolgozása során megfelelően figyelembe kell venni az érdekelt felek, a nemzeti hatóságok és a nemzeti vitarendezési testületek véleményét, hogy lehetőség szerint ezek az iránymutatások ne okozzanak zavart a megszilárdult elvek tekintetében, összhangban legyenek a nemzeti vitarendezési testületek eljárási szabályaival, és ne hátráltassák rendkívül nagy kapacitású hálózatok további kiépítését. Az iránymutatás figyelembe vehetné a hálózatüzemeltetők jellemzőit és üzleti modelljét.

(28) Az üzemeltetők számára kérésre hozzáférést kell biztosítani a kiépítés területén rendelkezésre álló fizikai infrastruktúrákra és tervezett építési munkákra vonatkozó minimális információkhoz. Ez egyrészt lehetővé teszi számukra a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésének hatékony megtervezését, másrészt biztosítja az ilyen hálózatok kiépítésére alkalmas meglévő fizikai infrastruktúra és a tervezett építési munkák leghatékonyabb kihasználását. E minimális információk előfeltételei annak, hogy fel lehessen mérni a meglévő fizikai infrastruktúra adott területen való használhatóságát és a tervezett építési munkák összehangolhatóságát, valamint csökkenteni lehessen a meglévő fizikai infrastruktúrában keletkező károkat. Tekintettel az érintett érdekelt felek számára (adott esetben a köz- és magánfinanszírozású építési munkákra, valamint a meglévő vagy tervezett fizikai infrastruktúrára kiterjedően), valamint az említett információkhoz való (ágazatközi és nemzetközi) hozzáférés megkönnyítése érdekében, az átláthatósági kötelezettségek hatálya alá tartozó hálózatüzemeltetőknek és közszférabeli szervezeteknek ezeket a naprakész minimális információkat egyablakos információs ponton keresztül haladéktalanul, a meghatározott határidőn belül elérhetővé kell tenniük. Ez egyszerűsíti az ilyen információkhoz való hozzáférés iránti kérelmek kezelését, és lehetővé teszi az üzemeltetők számára, hogy kifejezzék a fizikai infrastruktúrához való hozzáférés vagy az építési munkák összehangolása iránti érdeklődésüket, amelyek esetében az időzítés kritikus fontosságú. A tervezett építési munkákra vonatkozó minimális információkat egyablakos információs ponton keresztül kell elérhetővé tenni, amint az információ az érintett hálózatüzemeltető rendelkezésére áll, de minden esetben – és amennyiben engedélyekre van szükség – legkésőbb 3 hónappal az engedélykérelem illetékes hatóságokhoz történő első benyújtása előtt. Az átláthatósági kötelezettségek hatálya alá tartozó hálózatüzemeltetők és közszférabeli szervezetek a rendelkezésre bocsátott minimális információkat proaktívan és önkéntes alapon kiterjeszthetik további jellemzőkre, például – meglévő fizikai infrastruktúra esetében – a fizikai infrastruktúra kihasználtsági szintjére vonatkozó információkra, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak, vagy a sötétszál elérhetőségére vonatkozó indikatív információkra.

(29) A minimális információkat egy egyablakos információs ponton keresztül arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett haladéktalanul elérhetővé kell tenni annak érdekében, hogy az üzemeltetők benyújthassák információkérésüket. Az egyablakos információs pont tartalmazhat egy elektronikus formátumú adattárat, amely lehetővé teszi az információkhoz való hozzáférést vagy azok elérhetővé tételét, és a kérelmek digitális eszközök, például weboldalak, digitális alkalmazások és digitális platformok használatával való online benyújtását. A hálózat – és különösen a kritikus infrastruktúrák – biztonsága és integritása, a nemzetbiztonság, illetve a jogosan védett üzemi és üzleti titkok sértetlensége érdekében a rendelkezésre bocsátott információk köre korlátozható. Az egyablakos információs pontnak nem kell tárolnia az információkat, feltéve, hogy biztosítja az összekapcsoltságot az információkat tároló más digitális eszközökkel, például internetes portálokkal, digitális platformokkal, adatbázisokkal vagy digitális alkalmazásokkal. Ennek megfelelően az egyablakos információs pont különböző modelljei is elképzelhetők. Az egyablakos információs pont további funkciókat is biztosíthat, például hozzáférést adhat további információkhoz, vagy támogatást nyújthat a meglévő fizikai infrastruktúrákhoz való hozzáférés iránti kérelemre vagy az építési munkák összehangolása iránti kérelemre vonatkozó eljáráshoz.

(30) Ezenkívül, amennyiben a kérelem észszerűen indokolt, így különösen abban az esetben, ha a meglévő fizikai infrastruktúrák megosztásához vagy az építési munkák összehangolásához szükséges, az üzemeltetők számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy – átlátható, arányos és megkülönböztetésmentes feltételek mellett, továbbá a hálózat biztonságának és integritásának biztosítása, valamint a bizalmas adatkezelés és az üzemi és üzleti titkok védelme érdekében elfogadott biztosítékok sérelme nélkül – helyszíni vizsgálatot végezzenek, illetve tájékoztatást kérjenek a tervezett építési munkákra vonatkozóan.

(31) Az egyablakos információs pontokon keresztül ösztönözni kell a tervezett építési munkák fokozott átláthatóságát. Ez úgy valósítható meg, ha az üzemeltetőket átirányítják a rendelkezésre álló információkhoz. Az átláthatóságot azáltal is érvényre lehet juttatni, hogy az engedélykérelmeket a tervezett építési munkákra vonatkozó információk egyablakos információs ponton keresztül történő előzetes elérhetővé tételéhez kötik.

(32) A tagállamok arra vonatkozó mérlegelési jogköre, hogy az egyablakos információs pontok feladatainak ellátására egynél több illetékes szervet jelölnek ki, nem befolyásolhatja azon képességüket, hogy e feladatokat hatékonyan elvégezzék. Ha valamely tagállamban egynél több egyablakos információs pontot hoznak létre, egy közös felhasználói interfészt tartalmazó egységes nemzeti digitális kapunak kell biztosítania, hogy elektronikus úton az összes egyablakos információs ponthoz zökkenőmentesen hozzá lehessen férni. Az egyablakos információs pontot teljes mértékben digitalizáltan kell kialakítani, és könnyű hozzáférést kell biztosítania a releváns digitális eszközökhöz. Ez lehetővé tenné a hálózatüzemeltetők és a közszférabeli szervezetek számára, hogy gyakorolják e rendelet szerinti jogaikat és teljesítsék e rendelet szerinti kötelezettségeiket, amelyek magukban foglalják a meglévő fizikai infrastruktúrára és a tervezett építési munkákra vonatkozó minimális információkhoz való gyors hozzáférést, a meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáférés tekintetében a hálózatüzemeltetőkre vonatkozó általános feltételeket, az engedélyek és a szolgalmi jogok megadására vonatkozó elektronikus közigazgatási eljárásokat, valamint az alkalmazandó feltételekre és eljárásokra vonatkozó információkat. E minimális információk részeként az egyablakos információs pontnak hozzáférést kell biztosítania a meglévő fizikai infrastruktúra és a tervezett építési munkák helyére vonatkozó, georeferenciával ellátott információkhoz. E hozzáférés megkönnyítése érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell a georeferenciával ellátott információk benyújtásához szükséges automatizált digitális eszközökről és az információknak a támogatott adatformátumokba való átalakításához szükséges eszközökről. Ezeket az eszközöket az egyablakos információs ponton keresztül lehetne az említett információk nyújtásáért felelős hálózatüzemeltetők és közszférabeli szervezetek rendelkezésére bocsátani. Továbbá, ha a georeferenciával ellátott helymeghatározó adatok más digitális eszközökön, például a 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([11]) szerinti INSPIRE-geoportálon rendelkezésre állnak, az egyablakos információs pont felhasználóbarát hozzáférést biztosíthat az említett információkhoz.

(33) A meglévő fizikai infrastruktúrára vonatkozó információknak az egyablakos információs ponton keresztül történő elérhetővé tételére vonatkozó követelményt az arányosság és a biztonság érdekében nem kell alkalmazni, ha a hozzáférési kérelem elutasításának indokai fennállnak. Emellett a meglévő fizikai infrastruktúrára vonatkozó információk egyablakos információs ponton keresztül történő elérhetővé tétele nagyon egyedi esetekben megterhelő vagy aránytalan lehet a hálózatüzemeltetők és a közszférabeli szervezetek számára. Ez például akkor fordulhat elő, ha az érintett eszközök feltérképezésére még nem került sor, és az igen költséges lenne, vagy ha valamely tagállam bizonyos területei vagy bizonyos konkrét fizikai infrastruktúrák tekintetében várhatóan nagyon kevés hozzáférési kérelmet fognak benyújtani. Amennyiben a költség-haszon elemzés alapján az információszolgáltatás aránytalannak tűnik, a hálózatüzemeltetők és a közszférabeli szervek nem kötelezhetők ilyen információk elérhetővé tételére. A tagállamoknak a meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáférés iránti igényről az érdekelt felekkel folytatott konzultáció nyomán költség-haszon elemzést kell végezniük, amelyet rendszeresen frissíteniük kell. A konzultációs folyamatot és annak eredményét egyablakos információs ponton keresztül nyilvánosan elérhetővé kell tenni.

(34) A következetesség biztosítása érdekében az egyablakos információs pont feladatait ellátó illetékes szerveknek és a feladataikat az (EU) 2018/1972 irányelv szerint ellátó nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy más illetékes hatóságoknak – például a kataszterért vagy a 2007/2/EK irányelv végrehajtásáért felelős nemzeti, regionális vagy helyi hatóságoknak – adott esetben konzultálniuk kell és együtt kell működniük egymással. Az ilyen együttműködés célja, hogy minimálisra csökkentse a hálózatüzemeltetők és a közszférabeli szervezetek – köztük a jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülő vállalkozások (a továbbiakban: jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató) – azon erőfeszítéseit, amelyekre a fizikai infrastruktúrájukkal kapcsolatos információk rendelkezésre bocsátását érintő átláthatósági kötelezettségek teljesítéséhez van szükség. Amennyiben a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató fizikai infrastruktúrájára vonatkozóan eltérő adatkészletre van szükség, ennek az együttműködésnek köszönhetően a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóval kapcsolatos adatbázis és az egyablakos információs pont között hasznos kapcsolódásokat és szinergiákat kell kialakítani, az adatgyűjtés és az adatszolgáltatás terén pedig arányos közös gyakorlatokat kell bevezetni a könnyen összehasonlítható eredmények elérése érdekében. Az együttműködésnek azt is meg kell céloznia, hogy a nemzeti körülmények figyelembevételével megkönnyítse a fizikai infrastruktúrára vonatkozó információkhoz való hozzáférést. A szabályozási kötelezettségek módosítása vagy visszavonása esetén az érintett felek számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodjanak a legjobb megoldásokról annak érdekében, hogy a fizikai infrastruktúrára vonatkozó adatok gyűjtését és szolgáltatását az újonnan alkalmazandó szabályozási követelményekhez igazítsák.

(35) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy az építési munkák összehangolására vonatkozó átláthatósági kötelezettség nem alkalmazandó az építési munkák azon típusaira, amelyek a nemzeti kritikus infrastruktúrához kapcsolódnak, illetve a tagállamok által azonosított nemzetbiztonsági okokból. A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó közszférabeli szervezetek és a hálózatüzemeltetők számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy az építési munkák összehangolására vonatkozó átláthatósági kötelezettség nem alkalmazandó az építési munkák korlátozott hatókörű típusaira, valamint a tagállamok által azonosított vészhelyzeti okokból. Ilyen helyzet például, ha elvégzett építési munkák esetében a közműépítési

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

munkákat és az azokhoz kapcsolódó létesítményeket érintő, természeti vagy emberi tényezők okozta pusztítás miatt fennáll a közveszély kockázata, és gondoskodni kell biztonságosságukról vagy bontásukról. Az átláthatóság érdekében a tagállamoknak egyablakos információs ponton keresztül elérhetővé kell tenniük az ilyen körülmények által érintett építési munkák típusait.

(36) A jelentős megtakarítások biztosítása és az új elektronikus hírközlő hálózatok kiépítése által érintett területen okozott kellemetlenségek minimalizálása érdekében meg kell tiltani azokat a szabályozási korlátozásokat, amelyek általános szabályként megakadályozzák, hogy a hálózatüzemeltetők megállapodásokat kössenek a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésére irányuló építési munkák összehangolásáról. A nem közpénzből finanszírozott építési munkák esetében ez a rendelet nem érintheti a hálózatüzemeltetők azon lehetőségét, hogy saját beruházási és üzleti terveiknek megfelelően és a számukra megfelelő ütemezéssel megállapodásokat kössenek az építési munkák összehangolására vonatkozóan.

(37) A tagállamoknak a teljes egészében vagy részben közpénzből finanszírozott építési munkák során az összeredmény maximalizálására kell törekedniük, kiaknázva e munkák ágazatközi pozitív externáliáit, valamint esélyegyenlőséget biztosítva a rendelkezésre álló és a tervezett fizikai infrastruktúráknak a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítése céljából történő megosztásához. Ez a közpénzből finanszírozott építési munkák elsődleges célját nem befolyásolhatja hátrányosan. A rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemei kiépítésének összehangolására irányuló, kellő időben benyújtott és észszerű kérelmeknek azonban az érintett építési munkákat közvetlenül vagy közvetve – például alvállalkozón keresztül – végző hálózatüzemeltetőnek arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett kell eleget tennie. Például a kérelmező üzemeltetőnek fedeznie kell az esetleges – akár késedelmek által okozott – többletköltségeket, és az eredeti tervek módosítását minimális szinten kell tartania. E rendelkezések nem érinthetik a tagállamok azon jogát, hogy akár kifejezett kérés hiányában is kapacitást tartsanak fenn az elektronikus hírközlő hálózatok céljára. Ez lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy kielégítsék a fizikai infrastruktúrák iránti jövőbeli keresletet, maximalizálják az építési munkák értékét, vagy hogy olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek hasonló jogokat biztosítanak a más típusú hálózatok – például a közlekedési, a gáz- vagy a villamosenergia-hálózatok – üzemeltetői számára az építési munkák összehangolására.

(38) Egyes esetekben – különösen a vidéki, távoli vagy ritkán lakott területeken történő kiépítések esetében – az építési munkák összehangolására vonatkozó kötelezettség veszélyeztetheti az ilyen kiépítések pénzügyi életképességét, és végső soron visszatarthatja a piaci feltételek mellett végrehajtott beruházásokat. Ezért az építési munkák összehangolása céljából a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozáshoz intézett kérelem bizonyos körülmények között észszerűtlennek tekinthető. Ilyen körülmény lehet különösen az, ha az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező kérelmező vállalkozás nem jelezte azon szándékát, hogy az adott területen rendkívül nagy kapacitású hálózatokat kíván kiépíteni – akár új hálózat kiépítésével, akár a hálózat korszerűsítésével vagy bővítésével –, jóllehet az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alapján előrejelzést készítettek, felhívást tettek közzé a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kijelölt területeken való kiépítésével kapcsolatos szándékok bejelentésére (az (EU) 2018/1972 irányelv 22. cikke alapján), vagy nyilvános konzultációra került sor. Ha ezen előrejelzések, felhívások és/vagy nyilvános konzultációk közül egynél többre is sor került, a szándéknyilatkozat megtételének elmulasztását csak az építési munkák összehangolására irányuló kérelem benyújtása szerinti időszak alatti legutóbbi alkalom tekintetében kell figyelembe venni. A kiépített infrastruktúrához való jövőbeli hozzáférés lehetőségének biztosítása érdekében az építési munkákat végző, nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozásnak garantálnia kell, hogy megfelelő kapacitású fizikai infrastruktúrát épít ki, figyelembe véve az építési munkák összehangolását kérő vállalkozás által kifejezett kapacitásigényeket és a BEREC által a Bizottsággal szoros együttműködésben adott iránymutatást. Mindez nem érinti a közpénzek elosztására és az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazására vonatkozó szabályokat és feltételeket.

(39) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy e rendeletnek az építési munkák összehangolására vonatkozó rendelkezéseit – beleértve az átláthatóságot is – nem alkalmazzák a – például az érték, a méret vagy az időtartam tekintetében – korlátozott hatókörű építési munkákra. Ilyenek lehetnek például a meghatározott számú óránál vagy napnál rövidebb időtartamú, továbbá a minimálisan invazív technikákkal, például kábelárok-ásással járó vagy a sürgős jellegű építési munkák.

(40) A megközelítések következetességének biztosítása érdekében, és figyelembe véve a tagállamok eltérő helyzetét, a BEREC-nek a Bizottsággal szoros együttműködésben – az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónap elteltének napjáig – iránymutatást kell nyújtania az építési munkák összehangolására vonatkozó rendelkezések alkalmazásáról.

(41) A hatékony koordináció segíthet csökkenteni a költségeket és a késedelmeket, valamint a kiépítés során jelentkező, a helyszínen felmerülő problémák okozta fennakadásokat. Az építési munkák összehangolása egyértelmű előnyökkel járhat például többek között a transzeurópai energiahálózatokon (TEN-E) és a transzeurópai közlekedési hálózatokon (TEN-T) belül az 5G-folyosók közlekedési útvonalak – például közúti, vasúti és belvízi utak – mentén történő kiépítésére irányuló, ágazatközi projektek szempontjából. Ezek a projektek gyakran igényelnek tervezési koordinációt vagy a projekt résztvevői közötti, korai együttműködésen alapuló közös tervezést is. A közös tervezés keretében az érintett felek az építési munkák összehangolása előtt előzetesen megállapodhatnak a fizikai infrastruktúra kiépítési útvonalairól, valamint az alkalmazandó technológiáról és berendezésekről. Ezért az építési munkák összehangolására irányuló kérelmet a lehető leghamarabb be kell nyújtani.

(42) Az elektronikus hírközlő hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítése kapcsán több különböző engedélyre lehet szükség az Unió és a tagállamok általános érdekeinek védelme érdekében. Ezek közé tartozhatnak az ásási, építési, területrendezési, környezetvédelmi és egyéb engedélyek, valamint szolgalmi jogok. A különböző típusú elektronikus hírközlő hálózatok, illetve a kapcsolódó eszközök kiépítéséhez szükséges engedélyek és szolgalmi jogok száma, valamint a kiépítés helyi jellemzői különböző eljárások és feltételek alkalmazását vonhatják maguk után, ami nehézségeket okozhat a hálózatkiépítés során. Ezért a kiépítés megkönnyítése érdekében az engedélyek és a szolgalmi jogok megadására alkalmazandó feltételekre és eljárásokra vonatkozó valamennyi szabályt a lehető legnagyobb mértékben nemzeti szinten kell észszerűen és következetesen kialakítani, és meg kell tartani az egyes illetékes hatóságok azon jogát, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban részt vegyenek a döntéshozatalban és fenntartsák döntéshozatali előjogaikat. Az érintett illetékes hatóságoknak az egyablakos információs pontokon keresztül hozzáférhetővé kell tenniük az építési munkák engedélyezésére és a szolgalmi jogokra alkalmazandó eljárásokra és általános feltételekre vonatkozó információkat. Ezáltal csökkenhet az összetettség, és növekedhet a hatékonyság és az átláthatóság valamennyi üzemeltető, különösen az új belépők és az adott területen tevékenységet nem folytató kisebb gazdasági szereplők számára. Ezen túlmenően az üzemeltetőknek jogosultnak kell lenniük arra, hogy az engedély és a szolgalmi jog iránti kérelmüket elektronikus formában, egyablakos információs ponton keresztül nyújtsák be. E vállalkozások számára azt is lehetővé kell tenni, hogy elektronikus formában lehívhassák a kérelmük státuszával, valamint a jóváhagyás, illetve az elutasítás tényével kapcsolatos információkat.

(43) Az engedélyezési eljárások nem támaszthatnak indokolatlan akadályokat a beruházásokkal szemben, és nem sérthetik a belső piacot. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítésére vonatkozó engedélyek megadásáról vagy annak elutasításáról szóló határozatot az engedélykérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül, vagy a nemzeti jogban meghatározott határidőig rendelkezésre bocsássák, attól függően, hogy melyik a rövidebb időszak. A tagállamok ösztönzést kapnak arra, hogy a nemzeti jogszabályaikba bevezessenek olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára, hogy az engedélyeket a jogszabályban előírtaknál gyorsabban adják ki vagy utasítsák el. Ez nem érinti az eljárás megfelelő lefolytatására vonatkozóan megállapított egyéb olyan konkrét határidőket és kötelezettségeket, amelyek a nemzeti vagy az uniós joggal összhangban az engedélyezési eljárásra alkalmazandók. Az illetékes hatóságok nem korlátozhatják, nem akadályozhatják és nem tehetik gazdaságilag kevésbé vonzóvá a rendkívül nagy kapacitású hálózatok, illetve a kapcsolódó eszközök kiépítését. Konkrétan nem akadályozhatják meg, hogy az engedélyek és a szolgalmi jogok megadására irányuló eljárások – ahol lehetséges – párhuzamosan folyjanak, és nem írhatják elő, hogy az üzemeltetőknek be kelljen szerezniük egy adott típusú engedélyt, mielőtt más típusú engedélykérelmet nyújthatnának be. Az illetékes hatóságoknak objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos feltételek alapján kell megindokolniuk a hatáskörükbe tartozó engedélyek és szolgalmi jogok megadásának elutasítását.

(44) Az indokolatlan késedelmek elkerülése érdekében az illetékes hatóságoknak a kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül meg kell állapítaniuk, hogy az engedélykérelem hiánytalan-e. Amennyiben az illetékes hatóság arra a következtetésre jut, hogy az engedélykérelem hiányos, fel kell kérnie a kérelmezőt, hogy az említett határidőn belül nyújtsa be a hiányzó információkat. Az egyenlő bánásmód és az átláthatóság érdekében az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy elfogadhatatlannak tekintsék az építési munkákra vonatkozó engedélykérelmeket, ha az e rendeletben előírt minimális információkat legkésőbb az első engedélykérelem illetékes hatóságokhoz való benyújtását megelőzően két hónappal nem bocsátották rendelkezésre egyablakos információs ponton keresztül. Ha az engedélyeken felül szolgalmi jogok is szükségesek a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek kiépítéséhez, az illetékes hatóságoknak az (EU) 2018/1972 irányelv 43. cikkétől eltérve a kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül meg kell adniuk ezeket a szolgalmi jogokat, kivéve kisajátítás esetén. Azokat az egyéb szolgalmi jogokat, amelyekre az építési munkákra vonatkozó engedélyekkel összefüggésben nincs szükség, az (EU) 2018/1972 irányelv 43. cikkével összhangban változatlanul hat hónapon belül kell megadni.

(45) A rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésének felgyorsítása és az engedélyező hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében bizonyos típusú építési munkákat – például a kisebb építési munkákat – nem szabad előzetes engedélyhez kötni. Az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében a tagállamoknak meg kell határozniuk az ilyen típusú munkákat, és rendelkezésre kell bocsátaniuk az információkat egy egyablakos információs ponton keresztül. A bármely engedélyezési eljárás alóli mentességek bizonyos meghatározott feltételek mellett alkalmazhatók az infrastruktúra különböző kategóriáira (például tartóoszlopok, antennák, oszlopok és földalatti alépítmények). Az említett mentességek alkalmazhatók továbbá a meglévő létesítmények műszaki korszerűsítésére, a karbantartási munkákra, továbbá az olyan kisebb építési munkákra, mint például a kábelárok-ásás. Továbbra is előírható engedély a rendkívül nagy kapacitású hálózatok, illetve a kapcsolódó eszközök kiépítésével kapcsolatos kisebb építési munkák esetében az építészeti, történelmi, vallási vagy környezeti értékük miatt, vagy közbiztonsági, védelmi, biztonsági, környezetvédelmi vagy közegészségügyi okokból, vagy a kritikus infrastruktúra biztonságának védelme érdekében. A tagállamoknak meg kell határozniuk ezeket a kategóriákat, és az átláthatóság érdekében egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenniük az eltéréseket. Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok értékelni tudják, hogy a tervezett munkákra vonatkoznak-e az eltérések, szükségük van olyan minimális információkra, mint például a munkák megkezdésére és időtartamára vonatkozó információk. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy megköveteljék az érintett üzemeltetőtől, hogy a minimális információkat tartalmazó nyilatkozat útján értesítse az illetékes hatóságokat az építési munkák megkezdésére irányuló szándékáról.

(46) Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen engedélyek megadására vonatkozó eljárásokat észszerű határidőn belül lefolytassák – bizonyos nemzeti szintű, új és helyes közigazgatási gyakorlatoknak megfelelően – meg kell határozni az adminisztráció egyszerűsítésének elveit. Ennek többek között magában kell foglalnia az előzetes engedélyezési kötelezettségnek azokra az esetekre való korlátozását, amelyekben ez elengedhetetlen, valamint az illetékes hatóságok bizonyos idő elteltét követően hallgatólagosan megadott jóváhagyását. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy eltérjenek a hallgatólagos jóváhagyásról szóló rendelkezéstől, amennyiben alternatív jogorvoslati lehetőséget biztosítanak az üzemeltető számára arra az esetre, ha az illetékes hatóság nem tartja be az engedélykérelemre vonatkozó határozat meghozatalára az uniós vagy a nemzeti jogban meghatározott határidőt. Az ilyen alternatív jogorvoslatnak magában kell foglalnia egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi az üzemeltető számára, hogy kártérítést követeljen az eljárás késedelméből eredő károkért, vagy pedig lehetőséget kell biztosítania arra, hogy az ügyet bíróság vagy felügyeleti hatóság elé utalja, és azt – az üzemeltető kérésére – meg kell előznie az illetékes hatósággal való találkozónak. Emellett a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egyszerűsített engedélyezési eljárást tartsanak fenn vagy vezessenek be a nemzeti jog alapján esetlegesen létező, a rendkívül nagy kapacitású hálózatok bármely elemének, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítésére alkalmazandó kommunikációs eljárások tekintetében. Amennyiben a tagállamok eltérnek a hallgatólagos jóváhagyásról szóló rendelkezés alkalmazásától, biztosítaniuk kell, hogy – az általuk biztosított alternatív jogorvoslati lehetőségekkel együtt és azok sérelme nélkül – egyeztető ülésre kerüljön sor, amennyiben az üzemeltető vagy az illetékes hatóság ezt kéri. Ezt az ülést az engedélyről szóló határozat elfogadásának elősegítése érdekében indokolatlan késedelem nélkül meg kell szervezni. Az ülés lehetőséget biztosít különösen arra, hogy – adott esetben más érdekelt felek vagy érintett hatóságok részvételével – meghatározzák a projekttel kapcsolatos további információkat és lehetséges kiigazításokat. A tagállamok továbbra is bevezethetnek vagy fenntarthatnak bármely más alternatív intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok betartsák az engedélyek megadására vagy elutasítására vonatkozó határidőt.

(47) A rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemei kiépítésének megkönnyítése érdekében az engedélyhez kapcsolódó díjaknak – a szolgalmi jogok kivételével – az (EU) 2018/1972 irányelv 16. cikkében meghatározott elveknek megfelelően az engedélykérelmek feldolgozásával kapcsolatos igazgatási költségekre kell korlátozódniuk. A szolgalmi jogok esetében az (EU) 2018/1972 irányelv 42. és 43. cikke alkalmazandó.

(48) Az (EU) 2022/2481 határozatban rögzített célok teljesítése érdekében 2030-ig a helyhez kötött szolgáltatásokat igénybe vevő minden végfelhasználóra gigabites hálózatnak kell kiterjednie a hálózati végpontig, és minden lakott területet le kell fednie olyan új generációs vezeték nélküli nagy sebességű hálózatnak, amelynek a teljesítménye legalább az 5G-vel egyenértékű, a technológiasemlegesség elvével összhangban. Meg kell könnyíteni, hogy a gigabites hálózatok elérjenek a végfelhasználóig, különösen az épületen belüli, optikai technológia fogadására kész fizikai infrastruktúra révén. Az épületek építése során a minialépítmények biztosítása általában csak korlátozott többletköltséggel jár, míg az épületek gigabites infrastruktúrával való felszerelése a gigabites hálózat kiépítési költségeinek jelentős részét képezheti. Ezért – amennyiben ez nem növeli aránytalanul a felújítási munkák költségeit, és ha ez műszakilag megvalósítható – minden új és jelentős felújítási munkák alatt álló épületet fel kell szerelni olyan fizikai infrastruktúrával és épületen belüli optikai kábelezéssel, amely lehetővé teszi a végfelhasználók gigabites sebességhez való csatlakozását. Amennyiben nem növeli aránytalanul a felújítási munkák költségeit, és műszakilag

megvalósítható, az új építésű és jelentős felújítási munkák alatt álló többlakásos épületeket fel kell szerelni továbbá olyan hozzáférési ponttal is, amely könnyen hozzáférhető egy vagy több, nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás számára. Az épületfejlesztőknek továbbá gondoskodniuk kell arról, hogy minden lakásból vezessenek üres alépítmények a többlakásos épületen belül vagy azon kívül elhelyezett hozzáférési pontig, lehetővé téve ezzel a hálózati végpontokhoz való csatlakozást, illetve azokban a tagállamokban, ahol a hálózati végpontot a nemzeti jogszabályok értelmében az egyedi végfelhasználói helyen kívül kell elhelyezni, addig a fizikai pontig, ahol a végfelhasználó a nyilvános hálózatra rácsatlakozik. A végfelhasználói helyen található meglévő épületek jelentős, az energiahatékonyság javítását célzó, a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([12]) szerinti felújítása lehetőséget nyújt arra, hogy ezeket az épületeket optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, épületen belüli optikai kábelezéssel, valamint – többlakásos épületek esetében – hozzáférési ponttal is felszereljék.

(49) Egy hozzáférési pont különösen hasznos lehet az üzemeltető számára az épülethez való hozzáférést illetően, különösen a többlakásos épületek esetében, mivel ezen a fizikai ponton összegyűjthetők az egyes végfelhasználói helyeket összekötő vezetékek. A verseny azáltal történő erősítése érdekében, hogy több vállalkozás számára is lehetővé tegyék a végfelhasználók kiszolgálását, fontos, hogy az új építésű és a jelentős felújítási munkák alatt álló többlakásos épületeket kiszolgáló hozzáférési pontok több üzemeltető számára is könnyen, túlzott erőfeszítés nélkül hozzáférhetők legyenek.

(50) Az optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, hozzáférési ponttal és optikai kábelezéssel kapcsolatos rendelkezések nem zárják ki, hogy az épületen belüli ugyanazon fizikai infrastruktúrán belül más típusú technológia is megtalálható legyen. Ezek a rendelkezések nem érinthetik az épülettulajdonosok azon jogát, hogy az épületet az optikai szálon kívül más épületen belüli vezetékekkel is felszereljék, valamint más olyan épületen belüli fizikai infrastruktúrával, amely az optikai szál mellett más vezetékeknek, illetve az elektronikus hírközlő hálózatok egyéb elemeinek a fogadására is alkalmas.

(51) Egy adott épület optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, hozzáférési ponttal, illetve épületen belüli optikai kábelezéssel való felszerelésének lehetősége tekinthető úgy, hogy a költségek tekintetében aránytalan, nevezetesen az új egylakásos épületek vagy a jelentős felújítási munkák alatt álló épületek esetében. Ezt olyan objektív indokok támaszthatják alá, mint például a testre szabott költségbecslések, a helyszínnel kapcsolatos gazdasági okok, a kulturális örökség megőrzésével kapcsolatos vagy környezeti okok (például a bizonyos kategóriába sorolt műemlékek esetében).

(52) A potenciális vásárlók és bérlők számára előnyös lenne azoknak az épületeknek az azonosítása, amelyeket felszereltek optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, hozzáférési ponttal és épületen belüli optikai kábelezéssel, és amelyek ebből fakadóan jelentős költségmegtakarítási potenciállal rendelkeznek. Az épületek optikai technológia fogadására kész infrastruktúrával való ellátását is elő kell mozdítani. Azok az épületek, amelyeket felszereltek optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, hozzáférési ponttal és épületen belüli optikai kábelezéssel, önkéntes alapon és a tagállamok által meghatározott eljárásokat követve jogosultak az „optikai technológia fogadására kész” címke megszerzésére, amennyiben a tagállamok ilyen címke bevezetése mellett döntöttek.

(53) Az egy adott területen gigabites hálózatokat kiépítő nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozások jelentős méretgazdaságosságot érhetnek el, ha a meglévő fizikai infrastruktúra használatával és az érintett terület helyreállításával hálózatukat egészen a hozzáférési pontig ki tudják építeni. Ezt attól függetlenül lehetővé kell tenni, hogy adott előfizető kifejezett érdeklődést nyilvánított-e az adott időpontban a szolgáltatás iránt; ennek azonban az a feltétele, hogy a magántulajdonra gyakorolt hatás minimális legyen, és ne sértse indokolatlanul a tulajdonhoz való jogot. Azt követően, hogy a hálózat végpontja eljutott a hozzáférési pontig, a további előfizetők csatlakoztatása jóval alacsonyabb költséggel valósítható meg, különösen az optikai technológia fogadására kész, épületen belüli vertikális szegmenshez való hozzáféréssel, ha ez már létezik. Ez a cél akkor is teljesül, ha magában az épületben már rendelkezésre áll a gigabites hálózat, amelyhez átlátható, arányos és megkülönböztetésmentes feltételek mellett hozzáfér bármely olyan nyilvános hírközlő hálózat szolgáltatója, amely az épületben aktív előfizetővel rendelkezik. Ez a helyzet állhat fenn különösen azokban a tagállamokban, amelyek intézkedéseket hoztak az (EU) 2018/1972 irányelv 44. cikke alapján. A nyilvános

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozásoknak az előfizetővel kötött szerződés megszűnésekor a lehető legjobban el kell távolítaniuk a hálózatuk elemeit – például a nem használt kábeleket, berendezéseket –, és helyre kell állítaniuk az érintett területet.

(54) Annak érdekében, hogy a gigabites hálózatok a végfelhasználók rendelkezésére álljanak, az új építésű és a jelentős felújítás alatt álló épületeket optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, épületen belüli optikai kábelezéssel, valamint többlakásos épületek esetében hozzáférési ponttal kell felszerelni. A tagállamoknak e cél elérését illetően rendelkezniük kell bizonyos fokú rugalmassággal. Ennélfogva ez a rendelet nem törekszik a kapcsolódó költségekre vonatkozó szabályok harmonizálására, ideértve többek között az épületek optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, épületen belüli optikai kábelezéssel és hozzáférési ponttal való felszerelésével járó költségek megtérítését.

(55) A szubszidiaritás elvével összhangban és a nemzeti körülmények figyelembevétele érdekében a tagállamoknak kell elfogadniuk az új építésű épületek vagy a jelentős felújítás alatt álló épületek optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával és épületen belüli optikai kábelezéssel, az új építésű többlakásos épületek vagy a jelentős felújítás alatt álló többlakásos épületek esetében pedig hozzáférési ponttal való felszereléséhez szükséges szabványokat vagy műszaki előírásokat. Ezekben a szabványokban vagy műszaki előírásokban meg kell határozni legalább a következőket: az épületek hozzáférési pontjára vonatkozó előírások; az optikai interfészre vonatkozó előírások; a kábelekre vonatkozó előírások; a csatlakozókra vonatkozó előírások; a kábelcsatornákra, illetve mikrocsövekre vonatkozó előírások; az elektromos kábelezéssel való interferencia kiküszöböléséhez szükséges műszaki előírások és a minimális hajlítási sugár. A tagállamoknak biztosítaniuk kell az említett szükséges szabványoknak vagy műszaki előírásoknak való megfelelést. A megfelelés igazolására a tagállamoknak olyan eljárásokat kell kialakítaniuk, amelyek magukban foglalhatják az épületek vagy azok reprezentatív mintájának a helyszíni vizsgálatát. Ezen túlmenően az e rendelet alapján létrehozott ilyen eljárásokkal kapcsolatos bürokrácia növekedésének elkerülése érdekében a tagállamoknak figyelembe kell venniük az eljárásokra a 2010/31/EU irányelv szerint alkalmazott eljárási követelményeket, és mérlegelniük kell, hogy adott esetben lehetőséget nyújtsanak a két kérelmezési eljárás együttes megindítására.

(56) Tekintettel a digitális társadalmi befogadásból fakadó társadalmi előnyökre, valamint figyelembe véve a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésének gazdasági vetületeit, ha a végfelhasználó helyiségeinek kiszolgálására nem áll rendelkezésre optikai technológia fogadására kész passzív vagy aktív infrastruktúra, és nincsenek olyan alternatívák sem, amelyekkel biztosítani lehetne az előfizető számára a rendkívül nagy kapacitású hálózatokhoz való hozzáférést, akkor bármely nyilvános hírközlő hálózat szolgáltatójának jogosultnak kell lennie arra, hogy hálózatát saját költségén kiépítse a magántulajdonú helyiségig – feltéve, hogy a magántulajdonra gyakorolt hatás minimális és nem sérti indokolatlanul a tulajdonhoz való jogot –, lehetőség szerint például azzal, hogy az épületben már rendelkezésre álló fizikai infrastruktúrát veszi igénybe, vagy biztosítja az érintett területek teljes helyreállítását.

(57) Az épületen belüli fizikai infrastruktúrához való hozzáférési kérelmeknek e rendelet hatálya alá, míg az épületen belüli optikai kábelezéshez való hozzáférési kérelmeknek az (EU) 2018/1972 irányelv hatálya alá kell tartozniuk.

(58) A megközelítések következetességének biztosítása érdekében, és figyelembe véve a tagállamok eltérő helyzetét, a BEREC-nek – a Bizottsággal szoros együttműködésben – az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónapon belül iránymutatásokat kell közzétennie az épületen belüli fizikai infrastruktúrához való hozzáférés feltételeiről – többek között a tisztességes és észszerű feltételek alkalmazásáról –, valamint azokról a kritériumokról, amelyeket a nemzeti vitarendezési testületeknek a viták rendezésekor követniük kell. Az iránymutatások elkészítése során megfelelően figyelembe kell venni az érdekelt felek és különösen a nemzeti vitarendezési testületek véleményét annak biztosítása érdekében, hogy ezen iránymutatások ne okozzanak zavart a megszilárdult elvek tekintetében, összhangban legyenek a nemzeti vitarendezési testületek eljárási szabályaival, és ne legyenek káros hatással a rendkívül nagy kapacitású hálózatok további kiépítésére. Figyelembe véve a tagállamok számára az említett rendelkezések alkalmazása során biztosított rugalmasságot, valamint a hatékonyság érdekében a BEREC iránymutatásainak megfelelő szintű részletességet kell biztosítaniuk.

(59) A korszerű és gyors közigazgatási eljárások előmozdítása, valamint a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésére irányuló eljárások költségeinek és időigényének csökkentése érdekében az egyablakos információs pontok szolgáltatásait teljes mértékben online kell nyújtani. E célból az egyablakos információs pontoknak könnyű

hozzáférést kell biztosítaniuk a szükséges digitális eszközökhöz, például internetes portálokhoz, adatbázisokhoz, digitális platformokhoz és digitális alkalmazásokhoz. Az eszközöknek hatékony hozzáférést kell biztosítaniuk a meglévő fizikai infrastruktúrára és a tervezett építési munkákra vonatkozó minimális információkhoz, valamint biztosítaniuk kell az információkérés lehetőségét. Az ilyen digitális eszközöknek hozzáférést kell biztosítaniuk az engedélyek és a szolgalmi jogok megadását szolgáló elektronikus közigazgatási eljárásokhoz, valamint az alkalmazandó feltételekről és eljárásokról szóló kapcsolódó információkhoz is. Ha egy tagállamban egynél több egyablakos információs pontot hoznak létre, valamennyi egyablakos információs pontnak elektronikus úton, egy egységes nemzeti digitális kapun keresztül könnyen és zökkenőmentesen hozzáférhetőnek kell lennie. Ennek a kapunak közös felhasználói interfésszel kell rendelkeznie, amely révén hozzáférhetők az online egyablakos információs pontok. Az egységes nemzeti digitális kapunak meg kell könnyítenie az üzemeltetők és az egyablakos információs pontok feladatait ellátó illetékes hatóságok közötti interakciót.

(60) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyablakos információs pont feladatainak ellátása céljából helyi, regionális vagy nemzeti szinten már esetlegesen rendelkezésre álló digitális eszközökre – például internetes portálokra, adatbázisokra, digitális platformokra és digitális alkalmazásokra – támaszkodjanak, illetve szükség esetén tökéletesítsék azokat, feltéve, hogy azok megfelelnek az e rendeletben meghatározott kötelezettségeknek. Ez magában foglalja az egységes nemzeti digitális kapun keresztül történő hozzáférést és az e rendeletben meghatározott valamennyi funkció elérhetőségét. A minimális, „egyszeri adatszolgáltatás” és a pontosság elveinek való megfelelés érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok adott esetben több, az egyablakos információs pontokat támogató digitális platformot, adatbázist vagy alkalmazást integráljanak. Ennek megfelelően például az egyablakos információs pontokat a meglévő fizikai infrastruktúrát illetően támogató digitális platformok, adatbázisok vagy alkalmazások összekapcsolhatók, illetve teljesen vagy részben integrálhatók a tervezett építési munkákra és az engedélyek megadására szolgáló platformokkal, adatbázisokkal vagy alkalmazásokkal. Az átfedések elkerülése és a zökkenőmentes integráció biztosítása érdekében a tagállamok értékelést végezhetnek a nemzeti, regionális és helyi szinten már meglévő digitális eszközökről, és az egyablakos információs pont kialakításakor a bevált gyakorlatokra építhetnek.

(61) Az e rendelet szerinti egyablakos információs pontok hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamok kötelesek megfelelő erőforrásokat biztosítani, továbbá gondoskodni az egy adott földrajzi területre vonatkozó releváns információk könnyű hozzáférhetőségéről. Az információkat megfelelő szintű részletességgel – többek között például a helyi kataszter szintjén – kell feltüntetni ahhoz, hogy a kijelölt feladatoknak megfelelően maximalizálni lehessen a hatékonyságot. E tekintetben a tagállamok – a meglévő struktúrák kihasználása és a felhasználói előnyök maximalizálása érdekében – mérlegelhetik a 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([13]) 6. cikke szerinti egyablakos ügyintézési pontokkal és egyéb tervezett vagy meglévő e-közigazgatási megoldásokkal kialakítható szinergiákat és méretgazdaságosságot. Hasonlóképpen, az (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([14]) létrehozott, egységes digitális kapunak kapcsolódnia kell az egyablakos információs pontokhoz.

(62) Az egységes nemzeti digitális kapu, az egyablakos információs pontok és az e rendelet rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges digitális eszközök létrehozásának költségeihez teljes egészében vagy részben pénzügyi támogatást nyújthatnak uniós alapok, mint például az Európai Regionális Fejlesztési Alap – egyedi célkitűzés: egy versenyképesebb és intelligensebb Európa megteremtése az innovatív és intelligens gazdasági átalakulás, valamint a regionális IKT-összekapcsoltság előmozdításával ([15]); a Digitális Európa program ([16]) – egyedi célkitűzés: Digitális kapacitások telepítése és legjobb felhasználása és interoperabilitás; valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz ([17]) pillérei – digitális transzformáció és intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés, beleértve a gazdasági kohéziót, a foglalkoztatást, a termelékenységet, a versenyképességet, a kutatást, a fejlesztést és az innovációt, valamint az erős kis- és középvállalkozásokat magában foglaló, jól működő belső piacot, feltéve, hogy a szóban forgó költségek megfelelnek az e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek és támogathatósági kritériumoknak.

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1724 rendelete (2018. október 2.) az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 295., 2018.11.21., 1. o.).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1058 rendelete (2021. június 24.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a Kohéziós Alapról (HL L 231., 2021.6.30., 60. o.), 3. cikk (1) bekezdés a) pont.

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/694 rendelete (2021. április 29.) a Digitális Európa program létrehozásáról és az (EU) 2015/2240 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 166., 2021.5.11., 1. o.), 8. cikk.

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/241 rendelete (2021. február 12.) a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 17. o.), 3. cikk.

(63) Amennyiben a fizikai infrastruktúrához való hozzáférésről vagy az építési munkák összehangolásáról folytatott kereskedelmi tárgyalások során nem jön létre megállapodás a műszaki és kereskedelmi feltételekről, a kérelmek teljesítése indokolatlan megtagadásának és az észszerűtlen feltételek kikényszerítésének az elkerülése érdekében a felek számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy nemzeti vitarendezési testülethez forduljanak, amelynek határozata kötelező erővel bír a felekre nézve. A meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáférés vagy az összehangolt építési munkákra vonatkozó költségmegosztás árainak meghatározása során a vitarendezési testületnek garantálnia kell, hogy a hozzáférést biztosító fél és az építési munkákat tervező hálózatüzemeltetők méltányos lehetőséget kapjanak a fizikai infrastruktúrájukhoz való hozzáférésnyújtás vagy a tervezett építési munkák összehangolása kapcsán felmerülő költségeik megtérítésére. Ennek során figyelembe kell venni a vonatkozó bizottsági iránymutatást vagy a BEREC iránymutatásait, az egyedi nemzeti szintű feltételeket, az esetlegesen bevezetett árszabási struktúrákat, valamint a nemzeti szabályozó hatóság által előírt bármilyen korábbi jogorvoslatot. A vitarendezési testületnek figyelembe kell vennie azt is, hogy milyen hatást gyakorolna az igényelt hozzáférés biztosítása vagy a tervezett építési munkák összehangolása a hozzáférést biztosító fél vagy az építési munkákat tervező hálózatüzemeltetők üzleti tervére, ideértve az általuk eszközölt vagy tervezett – különösen a kérelem tárgyát képező fizikai infrastruktúrába történő – beruházásokat is.

(64) A hálózatkiépítés késedelmének elkerülése érdekében a nemzeti vitarendezési testületnek a vitákat időben, de a vitarendezési kérelem kézhezvételétől számítva a meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáféréssel kapcsolatos viták esetében minden esetben legkésőbb négy hónapon belül, a fizikai infrastruktúra átláthatóságával, a tervezett építési munkák összehangolásával és a tervezett építési munkák átláthatóságával kapcsolatos viták esetében pedig legkésőbb egy hónapon belül rendeznie kell. A vitarendezés késedelmét indokló kivételes körülmények – például a döntéshozatalhoz szükséges információk vagy dokumentumok elégtelensége, ideértve azon egyéb illetékes hatóságok véleményét is, amelyekkel konzultálni kell, vagy az ügy rendkívüli bonyolultsága – kívül eshetnek a vitarendezési testületek hatáskörén.

(65) Amennyiben a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítése kapcsán jogviták merülnek fel a fizikai infrastruktúrákhoz való hozzáféréssel, a tervezett építési munkákkal vagy az ezekre vonatkozó információkkal kapcsolatban, a vitarendezési testületnek módjában kell, hogy álljon e vitákat kötelező erejű határozat útján rendezni. Az említett testület általi határozathozatal azonban nem sértheti egyik fél azon lehetőségét sem, hogy az ügyet bíróság elé vigye, vagy hogy a hivatalos vitarendezést megelőző vagy azzal párhuzamos békéltetési mechanizmusban működjön közre, amely közvetítés vagy további eszmecserék formáját öltheti. Az átláthatóság és a kiszámíthatóság biztosítása, valamint a végrehajtás és a vitarendezési mechanizmusokba vetett bizalom fokozása érdekében a nemzeti vitarendezési testületeknek – a titoktartás és az üzleti titkok elvének tiszteletben tartása mellett – közzé kell tenniük a határozatukat, és az egyablakos információs pontoknak hozzáférést kell biztosítaniuk ezekhez a határozatokhoz.

(66) A 2014/61/EU irányelv vitarendezésre vonatkozó rendelkezései továbbra is alkalmazandók az említett irányelv alapján indított vitarendezési eljárásokra.

(67) A szubszidiaritás elvének megfelelően ez a rendelet nem sértheti a tagállamok lehetőségét arra, hogy – a hatás- és jogkörök megosztásának nemzeti alkotmányos rendszerével és az ezen rendeletben foglalt követelményekkel összhangban – az ezen rendeletben előírt szabályozási feladatokat az ellátásukra leginkább alkalmas hatóságokra ruházzák. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meglévő szervet jelöljenek ki, vagy a feladatokat a 2014/61/EU irányelv alapján már kijelölt illetékes szervekre ruházzák. Az illetékes szervre vagy szervekre ruházott feladatokra vonatkozó információkat egy egyablakos információs ponton keresztül rendelkezésre kell bocsátani, és be kell jelenteni a Bizottságnak, kivéve, ha erre a 2014/61/EU irányelv alapján már sor került. A tagállamok arra vonatkozó mérlegelési jogköre, hogy az egyablakos információs pont feladatainak ellátására egynél több illetékes szervet jelölnek ki, nem befolyásolhatja azon képességüket, hogy e feladatokat hatékonyan elvégezzék.

(68) A kijelölt nemzeti vitarendezési testületnek és az egyablakos információs pont feladatait ellátó illetékes szervnek biztosítania kell az érintett felekkel szembeni pártatlanságot, függetlenséget és a felektől való szervezeti elkülönítést, jogköreit pártatlanul, átláthatóan és kellő időben kell gyakorolnia; valamint rendelkeznie kell a megfelelő hatáskörökkel és erőforrásokkal. A nemzeti vitarendezési testületeknek függetlenül és objektíven kell eljárniuk, az eléjük terjesztett viták eldöntése során pedig nem kérhetnek vagy fogadhatnak el utasításokat más testülettől.

(69) A tagállamoknak megfelelő, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk az e rendeletnek vagy az illetékes szervek által elfogadott kötelező erejű határozatnak való meg nem felelés esetére, ideértve azokat az eseteket is, amikor a hálózatüzemeltető vagy a közszférabeli szervezet az egyablakos információs ponton keresztül tudatosan vagy súlyosan gondatlanul ad félrevezető, téves vagy hiányos információkat.

(70) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a rendkívül nagy kapacitású hálózatok fogadására alkalmas fizikai infrastruktúra Unió-szerte történő, a belső piac működését előmozdító módon való kiépítésének elősegítését a tagállamok a fennálló eltérő megközelítések és a 2014/61/EU irányelv lassú és nem hatékony átültetése miatt nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a hálózatkiépítés léptéke és a szükséges beruházások mértéke miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(71) Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a nemzetbiztonság védelmével kapcsolatos felelősségét és az egyéb alapvető állami funkciók védelmére vonatkozó hatáskörét, különösen a közbiztonságot, a területi integritást és a közrend fenntartását illetően.

(72) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Így különösen, e rendelet a magánélethez és az üzleti titkok védelméhez való jog, a vállalkozás szabadsága, a tulajdonhoz való jog és a hatékony jogorvoslathoz való jog maradéktalan tiszteletben tartásának biztosítására törekszik. E rendeletet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.

(73) Ez a rendelet a 2014/61/EU irányelv hatálya alá tartozó valamennyi területet érintően tartalmaz rendelkezéseket, ezért az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni. Tekintettel azonban arra, hogy az átláthatóságra, az engedélyezési eljárásokra, az épületen belüli fizikai infrastruktúrára és az egyablakos információs pontok digitalizációjára vonatkozó egyes szabályok alkalmazása későbbi időpontban kezdődik, a 2014/61/EU irányelvben meghatározott egyes szabályoknak mindaddig hatályban kell maradniuk, amíg e rendelet megfelelő szabályai alkalmazandóvá nem válnak. Például a hálózatüzemeltetőknek és a közszférabeli szervezeteknek a 2014/61/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében és 4. cikkének (3) bekezdésében, valamint a 4. cikke (4) bekezdésének első mondatában előírtak szerint egy egyablakos információs ponton keresztül továbbra is rendelkezésre kell bocsátaniuk a meglévő fizikai infrastruktúrára vonatkozó információkat annak érdekében, hogy azok azonnal hozzáférhetők legyenek mindaddig, amíg e rendelet vonatkozó rendelkezései alkalmazandóvá nem válnak.

(74) Az e rendelet hatálybalépésének időpontja és az alkalmazásának kezdőnapja közötti tizennyolc hónapos időszak célja, hogy elegendő idő álljon a tagállamok rendelkezésére annak biztosítására, hogy nemzeti jogszabályaik ne akadályozzák e rendelet egységes és hatékony alkalmazását. Az alkalmazás említett kezdőnapjától eltérve, annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamoknak elegendő idejük legyen új rendszerek bevezetésére és az e rendelet által bevezetett új szabályoknak való megfelelésre, egyes – a meglévő fizikai infrastruktúra és a tervezett építési munkák átláthatóságára, az egyablakos információs pontok digitalizációjára és azoknak az engedélyezési eljárások egyszerűsítésében betöltött szerepére, valamint az épületen belüli fizikai infrastruktúrára vonatkozó – szabályokat egy későbbi időponttól kezdve kell alkalmazni. Például az új és a jelentős felújítás alatt álló épületeknek az optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával és épületen belüli optikai kábelezéssel való felszerelésére vonatkozó kötelezettséget e rendelet hatálybalépésének napjától számított 21 hónap elteltének napjától kötelezővé kell tenni, a közszférabeli szervezeteknek pedig a meglévő fizikai infrastruktúrára vonatkozó információkat az e rendelet hatálybalépésének napját követő 24 hónap elteltének napját követően kell egy egyablakos információs ponton keresztül elektronikus formában rendelkezésre bocsátaniuk, míg a hálózatüzemeltetőkre továbbra is alkalmazni kell ugyanezt a kötelezettséget, amely rájuk nézve a 2014/61/EU irányelvvel összhangban már eddig is alkalmazandó volt. Ezen túlmenően, jóllehet a tervezett építési munkákkal kapcsolatos minimális információkra, köztük a munkák georeferenciával ellátott helyére vonatkozó átláthatósági rendelkezések esetében hosszabb időszakra – az e rendelet hatálybalépésének napját követő legfeljebb 24 hónapra – van szükség annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy az érintett egyablakos információs pontok rendelkezésre bocsássák a megfelelő digitális eszközöket, a 2014/61/EU irányelv 6. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése értelmében a meglévő egyablakos információs pontok továbbra is használhatók maradnak. Ugyanez vonatkozik a tagállamokban a 2014/61/EU irányelv 6. cikkének (5) bekezdése alapján meghatározott, vonatkozó kivételekre is. A tagállamoknak az egyes rendelkezések alkalmazásának kezdetéig vissza kell vonniuk az e rendelettel átfedésben lévő vagy azzal ellentétes nemzeti rendelkezéseket. Ami új jogszabályok ezen időszak alatti elfogadását illeti, az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdéséből következik, hogy a tagállamok kötelesek lojálisan együttműködni egymással, és tartózkodniuk kell minden olyan intézkedéstől, amely ellentétes a jövőbeli uniós jogszabályokkal.

(75) Az (EU) 2018/1971 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([18]) többek között – az (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([19]) módosítása révén – intézkedéseket vezetett be az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi díjának szabályozására. Ezen intézkedések célja annak biztosítása, hogy a fogyasztókkal szemben ne számítsanak fel túlzott díjakat olyan számfüggő személyközi kommunikációs szolgáltatások igénybevételéért, amelyek a belföldi szolgáltatójuk szerinti tagállamban indulnak és egy másik tagállamban vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek. Az arányosság elvével összhangban az intézkedések nem lépték túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket. Az intézkedések 2019. május 15-én léptek hatályba ötéves időtartamra, azaz 2024. május 14-ig. Konkrétan, az (EU) 2018/1971 rendelet bevezette az (EU) 2015/2120 rendeletbe az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatások és a számfüggő személyközi kommunikációs szolgáltatás fogalommeghatározását, módosította az (EU) 2015/2120 rendeletet azáltal, hogy megállapította az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi díjait, és előírta, hogy az említett kiskereskedelmi díjak 2024. május 14-én hatályukat vesztik.

(76) A 2019. május 15-én valamennyi tagállamban hatályba lépett kiskereskedelmi árplafonok olyan szinten kerültek meghatározásra, amely lehetővé tette, hogy a nyilvánosan elérhető, számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók költségei megtérüljenek, ezáltal biztosítva a beavatkozás arányosságát mind a mobilhívások, mind pedig a vezetékes hívások piacán. Ezenkívül a nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak voltak és továbbra is jogosultak arra, hogy egy nyilvánosan elérhető, számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató kérésére eltérést engedélyezzenek abban az esetben, ha az intézkedések őt az uniós szolgáltatók többségénél lényegesen nagyobb mértékben érintenék.

(77) A Bizottság 2023. május 15-én közzétett egy szolgálati munkadokumentumot az (EU) 2018/1971 rendelet EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásáról, valamint egy Eurobarométer felmérési jelentést az Unión belüli nemzetközi hírközlési szolgáltatásokról (a továbbiakban: 2022. évi Eurobarométer-jelentés). A Bizottság a szabályok végrehajtásának folyamatos nyomon követése és az érdekelt felekkel folytatott eszmecserék alapján, valamint a BEREC-nek az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások szabályozásáról szóló véleményére (a továbbiakban: a BEREC véleménye) figyelemmel értékelte az intézkedések hatását. Mind a Bizottság értékelő jelentése, mind a 2022. évi Eurobarométer-jelentés eredményei azt mutatják, hogy az uniós szabályok hatékonynak és arányosnak bizonyultak. Az intézkedések jelentősen csökkentették az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi árait. A BEREC véleményéből és a 2022. évi Eurobarométer-jelentésből származó adatok alapján a legtöbb tagállamban jelentős számú fogyasztó részesült az intézkedések előnyeiből, egy részük azonban továbbra is hagyományos hírközlési szolgáltatásokat, például telefonhívásokat és SMS-üzeneteket használ az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások céljára, és e fogyasztók többnyire telefonon kommunikálnak, annak ellenére, hogy egyre több fogyasztó fér hozzá számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatásokhoz az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatos igényeik kielégítésére. Ez a helyzet az 55 éves vagy annál idősebb polgárok esetében.

(78) Ezenkívül a kiskereskedelmi árplafonok nem eredményezték az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások volumenének növekedését, és úgy tűnik, hogy nem is gyakoroltak jelentős negatív hatást a szolgáltatókra. Az intézkedések hatálybalépése óta egyetlen nyilvánosan elérhető, számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató sem kért eltérést. Emellett az elektronikus hírközlési piacnak és annak infrastruktúrájának jövőjéről szóló, 2023. május 19-én lezárult feltáró konzultáció eredménye megerősíti, hogy szükség van a meglévő intézkedések meghosszabbítására.

(79) Tekintettel arra, hogy az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások nagykereskedelmi árai nincsenek szabályozva, és a tranzitköltségek nem átláthatók, ebben a szakaszban nem zárható ki, hogy a kiskereskedelmi árak az intézkedések azonnali megszüntetése esetén emelkednének, és előfordulhat, hogy a fogyasztók az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tekintetében rendkívül magas árakkal szembesülnének. Ezért ez a rendelet bevezet egy olyan rendelkezést, amely úgy módosítja az (EU) 2015/2120 rendeletet, hogy meghosszabbítja annak 5a. cikke (1) bekezdésének az alkalmazását.

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és a BEREC Működését Segítő Ügynökségnek (BEREC Hivatal) a létrehozásáról, az (EU) 2015/2120 rendelet módosításáról, valamint az 1211/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.).

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2120 rendelete (2015. november 25.) a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 310., 2015.11.26., 1. o.).

(80) Tekintettel azonban arra a célkitűzésre, hogy meg kell szüntetni az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tekintetében alkalmazott díjak, valamint a belföldi hanghívások (vezetékes és mobil) és SMS-üzenetek tekintetében alkalmazott díjak közötti kiskereskedelmi árkülönbségeket, azokat a szolgáltatókat, amelyek önként úgy döntenek, hogy nem alkalmaznak többletdíjakat az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra, a méltányos használatra vonatkozó feltételek mellett 2025. január 1-jétől mentesíteni kell a maximális kiskereskedelmi árak alkalmazása alól, hogy a fogyasztók hamarabb élvezhessék a belföldi és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások azonos kiskereskedelmi ára kínálta előnyöket. A méltányos használatra vonatkozó feltételeket végrehajtási jogi aktusban kell meghatározni, amelyet a Bizottságnak – a BEREC-cel folytatott konzultációt követően – 2024. december 31-ig kell elfogadnia.

(81) Második lépésként a szolgáltatók 2029. január 1-jétől nem számíthatnak fel eltérő kiskereskedelmi árakat a belföldi és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokért. A szolgáltatók ezen intézkedés betartására vonatkozó kötelezettségének feltétele azonban az, hogy elfogadásra kerülnek bizonyos biztosítékok a szolgáltatók számára a fenntarthatósággal, a méltányos használattal és a csalás elleni intézkedésekkel kapcsolatban. A Bizottságnak 2028. június 30-ig végrehajtási jogi aktus útján el kell fogadnia ezeket a biztosítékokat.

(82) Ezen túlmenően az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi többletdíjak 2029. január 1-jétől kezdődő teljes körű fokozatos megszüntetését megelőzően el kell végezni az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó szabályok felülvizsgálatát, amit a Bizottságnak – a BEREC-cel folytatott konzultációt követően – 2027. június 30-ig kell végrehajtania.

(83) A felülvizsgálat részeként a Bizottságnak a BEREC támogatásával értékelnie kell az új intézkedéseknek a fogyasztókra és a szolgáltatókra gyakorolt hatását, figyelembe véve a piaci dinamika alakulását is. Az értékelésnek ki kell terjednie a következőkre: a nagykereskedelmi költségek alakulása, az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi árai tekintetében megfigyelhető tendenciák, a fogyasztói preferenciák alakulása, a számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatások nyújtásának nemzeti piacaira, különösen a fogyasztókkal szemben felszámított kiskereskedelmi árakra gyakorolt lehetséges hatás, az intézkedéseknek a szolgáltatók bevételeire gyakorolt lehetséges hatása, az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások bármely alternatívája igénybevételének mértéke, rendelkezésre állása és versenyképessége és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó díjcsomagok alakulása.

(84) Az értékelés lesz az alapja annak, hogy a Bizottság 2028. június 30-ig elfogadja azt a végrehajtási jogi aktust, amelyben meghatározza a szolgáltatók számára a fenntarthatósággal, a méltányos használattal és a csalás elleni intézkedésekkel kapcsolatos biztosítékokat. Alapul szolgálhat továbbá a Bizottság arra vonatkozó esetleges jogalkotási javaslatához is, hogy szükség szerint módosítsa az intézkedéseket.

(85) Az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó szabályok hatására vonatkozó adatok összegyűjtése, e hatás nyomon követése, felülvizsgálata és az arról való jelentéstétel céljából a Bizottságnak, a BEREC-nek, a nemzeti szabályozó hatóságoknak és adott esetben más érintett illetékes hatóságoknak bizalmasan kell kezelniük a szolgáltatók által megosztott üzleti titkokat és egyéb bizalmas információkat. A bizalmas információk védelme azonban nem akadályozhatja meg az illetékes nemzeti hatóságokat abban, hogy kellő időben megosszák ezeket az információkat.

(86) Az arányosság elvével összhangban helyénvaló korlátozni az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó, e rendelettel bevezetett intézkedések időbeli hatályát, mégpedig úgy, hogy az 2032. június 30-án járjon le. A meghosszabbítás várhatóan lehetővé fogja tenni, hogy a Bizottság összegyűjtse és megvizsgálja az intézkedések hatásának értékeléséhez szükséges adatokat, ugyanakkor pedig azt is biztosítani fogja, hogy a kiszolgáltatott fogyasztók védelmet élvezzenek az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások potenciálisan túlzott áraival szemben. Az intézkedések hatályvesztése egybeesik az (EU) 2022/612 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([20]) hatályvesztésének időpontjával.

(87) E rendeletnek – az abban előírt intézkedések mielőbbi alkalmazásának lehetővé tétele érdekében – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon kell hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/612 rendelete (2022. április 6.) az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) (HL L 115., 2022.4.13., 1. o.).

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet célja a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésének megkönnyítése és ösztönzése, ennek érdekében pedig a meglévő fizikai infrastruktúra közös használatának előmozdítása és az új fizikai infrastruktúra hatékonyabb kiépítéséhez szükséges feltételek megteremtése oly módon, hogy a szóban forgó hálózatok kiépítése gyorsabban és kisebb költségek mellett legyen megvalósítható.

(2) Ha e rendelet bármelyik rendelkezése ellentétes a 2002/77/EK irányelv, az (EU) 2018/1972 irányelv vagy az (EU) 2022/2555 irányelv valamely rendelkezésével, akkor ez utóbbi irányelvek vonatkozó rendelkezései az irányadók és alkalmazandók.

(3) Ez a rendelet minimumkövetelményeket állapít meg az (1) bekezdésben meghatározott célok elérése érdekében. A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek olyan, az uniós joggal összhangban lévő intézkedéseket, amelyek szigorúbbak vagy részletesebbek az említett minimumkövetelményeknél, amennyiben azok előmozdítják a meglévő fizikai infrastruktúra közös használatát, illetve lehetővé teszik az új fizikai infrastruktúra hatékonyabb kiépítését.

(4) E cikk (3) bekezdésétől eltérve, a tagállamok nem tarthatnak fenn, és nem vezethetnek be az említett bekezdésben említett intézkedéseket a 3. cikk (5) bekezdése első albekezdésének a)–e) pontja, a 3. cikk (7) és (10) bekezdése, a 4. cikk (7) bekezdése, az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, az 5. cikk (5) bekezdése és a 6. cikk (2) bekezdése, továbbá a 10. cikk (7) és (8) bekezdése tekintetében.

(5) Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a nemzetbiztonság védelmével kapcsolatos felelősségét és az egyéb alapvető állami funkciók védelmére vonatkozó hatáskörét, beleértve az állam területi integritásának biztosítását és a közrend fenntartását.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az (EU) 2018/1972 irányelvben szereplő fogalommeghatározások alkalmazandók, különösen a következők: „elektronikus hírközlő hálózat”, „rendkívül nagy kapacitású hálózat”, „nyilvános elektronikus hírközlő hálózat”, „hálózati végpont”, „kapcsolódó eszközök”, „végfelhasználó”, „hálózatok és szolgáltatások biztonsága”, „hozzáférés” és „üzemeltető”.

E rendelet alkalmazásában:

1. „hálózatüzemeltető”:

   a) az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 29. pontjában meghatározottak szerinti üzemeltető;

   b) a következő szolgáltatások nyújtására szánt fizikai infrastruktúrát biztosító vállalkozás:

      i. a következők termelésével, szállításával vagy elosztásával kapcsolatos szolgáltatások:

         — gáz,

         — villamos energia, beleértve a közvilágítást is,

         — fűtés,

         — víz – beleértve a szennyvízelvezetést vagy -tisztítást is – és vízelvezető rendszerek;

      ii. közlekedési szolgáltatások, ideértve a vasutat, a közutakat, többek között a városi utakat is, az alagutakat, a kikötőket és a repülőtereket;

2. „közjogi intézmény”: olyan intézmény, amelyre a következők mindegyike jellemző:

   a) kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi jellegű;

   b) jogi személyiséggel rendelkezik;

c) teljes egészében vagy legnagyobb részben az állam, regionális vagy helyi hatóság, vagy egyéb közjogi intézmény finanszírozza, vagy irányítása az említett hatóságok vagy szervek felügyelete alatt áll; vagy olyan ügyvezető, döntéshozó vagy felügyelő testülete van, amely tagjainak több mint felét az állam, regionális vagy helyi hatóság, vagy egyéb közjogi intézmény nevezi ki;

3. „közszférabeli szervezet”: az állam, regionális vagy helyi hatóság, közjogi intézmény, illetve egy vagy több ilyen hatóság, vagy egy vagy több ilyen közjogi intézmény által létrehozott társulás;

4. „fizikai infrastruktúra”:

a) egy hálózat bármely olyan eleme, amely a hálózat más elemeinek fogadására szolgál anélkül, hogy maga is a hálózat aktív elemévé válna; ilyenek például a csővezetékek, a tartóoszlopok, az alépítmények, az ellenőrzőkamrák, az ellenőrzőaknák, a szekrények, az antennaszerkezetek, a tornyok és az oszlopok, valamint az épületek – ideértve azok tetőjét és a homlokzat részeit – vagy az épületek bejáratai, továbbá bármely más eszköz, beleértve az utcabútorokat – például a villanypóznákat, az utcai jelzőtáblákat, a közlekedési lámpákat, a hirdetőtáblákat és az útdíjfizető kapukat –, valamint a busz- és villamosmegállók, továbbá a metró- és vasútállomások;

b) amennyiben nem valamely hálózat részei, és közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt állnak: épületek – ideértve azok tetőjét és a homlokzat részeit – vagy az épületek bejáratai, továbbá bármely más eszköz, beleértve az utcabútorokat – például a villanypóznákat, az utcai jelzőtáblákat, a közlekedési lámpákat, a hirdetőtáblákat és az útdíjfizető kapukat –, valamint a busz- és villamosmegállók, továbbá a metró- és vasútállomások.

A kábelek – a sötétszálat is beleértve –, valamint az (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([21]) 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, emberi fogyasztásra szánt víz szállítására használt hálózati elemek e rendelet értelmében nem minősülnek fizikai infrastruktúrának;

5. „építési munkák”: olyan építési vagy közműépítési munkák, amelyek összességében vett eredménye önmagában alkalmas valamely gazdasági vagy műszaki funkció ellátására, és amely egy fizikai infrastruktúra legalább egy elemét magában foglalja;

6. „épületen belüli fizikai infrastruktúra”: a végfelhasználói helyen található fizikai infrastruktúra vagy létesítmény, ideértve a vezetékes, illetve a vezeték nélküli hozzáférési hálózatok fogadására szánt, közös tulajdonban lévő elemeket is, amennyiben ezek a hozzáférési hálózatok alkalmasak elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására és az épület hozzáférési pontjának a hálózat végpontjával való összekapcsolására;

7. „épületen belüli optikai kábelezés”: a végfelhasználói helyen található optikai kábelek, ideértve a közös tulajdonban lévő elemeket is, amelyek az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtását és az épület hozzáférési pontjának a hálózat végpontjával való összekapcsolását szolgálják;

8. „optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúra”: optikai szálas elemek fogadására szánt, épületen belüli fizikai infrastruktúra;

9. „jelentős felújítási munkák”: a végfelhasználói helyen végzett olyan építési munkák, amelyek magukban foglalják az épületen belüli teljes fizikai infrastruktúra vagy annak jelentős része szerkezeti változtatásait, és a nemzeti joggal összhangban építési engedélyt igényelnek;

10. „engedély”: egy vagy több illetékes hatóság egyidejűleg vagy egymást követően hozott kifejezett vagy hallgatólagos határozata vagy határozatai, amelyeket a nemzeti jog megkövetel ahhoz, hogy egy vállalkozás a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek kiépítéséhez szükséges építési munkákat végezhessen;

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2184 irányelve (2020. december 16.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 435., 2020.12.23., 1. o.).

11. „hozzáférési pont”: az épületen belül vagy kívül elhelyezkedő, a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozások számára hozzáférhető azon fizikai pont, amely lehetővé teszi az optikai technológia fogadására kész, épületen belüli infrastruktúrához való csatlakozást;

12. „szolgalmi jogok”: az (EU) 2018/1972 irányelv 43. cikkének (1) bekezdésében említett, valamely üzemeltető számára megadott azon jogok, amelyek alapján az köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy alatt eszközöket telepíthet abból a célból, hogy rendkívül nagy kapacitású hálózatokat építsen ki a kapcsolódó eszközökkel együtt.

3. cikk

A meglévő fizikai infrastruktúrához való hozzáférés

(1) A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó hálózatüzemeltetőknek és közszférabeli szervezeteknek – az üzemeltető írásbeli kérésére – teljesíteniük kell minden arra irányuló észszerű kérelmet, hogy az üzemeltető az adott fizikai infrastruktúrához a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve kapcsolódó eszközöknek a kiépítése céljából hozzáférjen, és ezt tisztességes és észszerű feltételek – többek között méltányos árak – mellett kell megtenniük. A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó közszférabeli szervezeteknek az ilyen észszerű kérelmeket megkülönböztetésmentes feltételek mellett kell teljesíteniük. Az ilyen írásbeli kérelmekben pontosan meg kell jelölni, hogy a fizikai infrastruktúrának mely elemei tekintetében kérelmezik a hozzáférést, megjelölve a konkrét határidőket is. A tagállamok részletes követelményeket határozhatnak meg a kérelmek adminisztratív vonatkozásaival kapcsolatban.

(2) Amennyiben egy földterületen rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek kiépítése céljából létesítmények telepítését tervezik vagy ilyen létesítményeket telepítettek, az üzemeltető kérésére azok a jogi személyek, amelyek elsődleges tevékenységük keretében a földterület bérlői, vagy a földterület felett a tulajdonjogtól eltérő jogokat élveznek, illetve akik a földtulajdonosok nevében a bérleti szerződéseket kezelik, és az üzemeltetők jóhiszeműen tárgyalnak a szóban forgó földterülethez való hozzáférésről, többek között az árról is, melynek adott esetben tükröznie kell a piaci feltételeket, a nemzeti szerződési joggal összhangban.

Az e bekezdés első albekezdésében említett üzemeltetőknek és jogi személyeknek tájékoztatniuk kell a nemzeti szabályozó hatóságot az első albekezdéssel összhangban megtárgyalt megállapodások megkötéséről, beleértve a megállapodás szerinti árat is.

A tagállamok az ilyen megállapodások megkötésének elősegítése érdekében iránymutatást nyújthatnak a feltételek, így az ár tekintetében is.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nem valamely hálózatüzemeltető tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló kereskedelmi magánépületek tulajdonosainak az üzemeltető írásbeli kérésére teljesíteniük kell minden arra irányuló észszerű kérelmet, hogy az üzemeltető az adott épületekhez – beleértve a tetőket is – rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve kapcsolódó eszközöknek a kiépítése céljából hozzáférjen, és ezt tisztességes és észszerű feltételek, valamint a piaci feltételeket tükröző méltányos árak mellett kell megtenniük. Mielőtt a hozzáférést igénylő fél ilyen kérelmet nyújtana be, a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

a) az épület a tagállamok meghatározása szerinti vidéki vagy távoli területen található;

b) a hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező területen nem áll rendelkezésre ugyanolyan típusú – helyhez kötött vagy mobil – rendkívül nagy kapacitású hálózat, mint amilyet a hozzáférést igénylő fél kíván kiépíteni, és az egyablakos információs ponton keresztül gyűjtött, a kérelem időpontjában rendelkezésre álló információk alapján nincs is tervben ilyen hálózat kiépítése;

c) a hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező területen nincs olyan fizikai infrastruktúra, amely hálózatüzemeltetők vagy közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, és műszakilag alkalmas a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek fogadására.

A tagállamok összeállíthatják a kereskedelmi épületek azon kategóriáinak jegyzékét, amelyek közbiztonsági, védelmi, biztonsági vagy egészségügyi okokból mentesülhetnek az említett, hozzáférés iránti kérelem teljesítésének kötelezettsége alól. Ezt a jegyzéket és az említett kategóriák meghatározására alkalmazandó kritériumokat egy egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni.

(4) A hozzáférés biztosítására vonatkozó tisztességes és észszerű feltételek, többek között az árak meghatározásakor, illetve a túlzottan magas árak elkerülése érdekében a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó hálózatüzemeltetőknek és közszférabeli szervezeteknek adott esetben figyelembe kell venniük legalább a következőket:

a) a fizikai infrastruktúrához való hozzáférést kérelmező üzemeltetők és a hozzáférést nyújtó hálózatüzemeltetők vagy közszférabeli szervezetek között kötött meglévő szerződések és elfogadott kereskedelmi feltételek;

b) annak szükségessége, hogy a hozzáférést nyújtó félnek méltányos lehetősége legyen arra, hogy a fizikai infrastruktúrájához való hozzáférésnyújtás kapcsán felmerülő költségeit megtéríttesse, figyelembe véve azokat az egyedi nemzeti szintű feltételeket, üzleti modelleket, illetve esetleges árszabási struktúrákat, amelyek célja lehetőséget biztosítani a költségek méltányos megtérítésére; az elektronikus hírközlő hálózatok esetében a nemzeti szabályozó hatóság által előírt korrekciós intézkedéseket is figyelembe kell venni;

c) az érintett fizikai infrastruktúrához való hozzáférés biztosításából eredő további karbantartási és átalakítási költségek;

d) a kért hozzáférés hatása a hozzáférést nyújtó fél üzleti tervére, beleértve az azon fizikai infrastruktúrába eszközölt beruházásokat is, amelyhez a hozzáférést kérelmezik;

e) az üzemeltetők fizikai infrastruktúrájához való hozzáférés konkrét esetében bármely vonatkozó, a (13) bekezdés szerinti iránymutatás és különösen:

i. e beruházások gazdasági életképessége kockázati profiljuk alapján;

ii. a beruházás méltányos megtérülésének igénye és a beruházás megtérülésére vonatkozó esetleges ütemezés;

iii. a hozzáférés downstream versenyre gyakorolt esetleges hatása, és annak következtében az árakra és a megtérülésre gyakorolt hatás;

iv. a hozzáférés kérelmezésének időpontjában a hálózati eszközök esetleges értékcsökkenése;

v. a beruházás megvalósításakor készített, a beruházást alátámasztó esetleges üzleti esettanulmány, különösen a konnektivitás biztosítására használt fizikai infrastruktúrába való beruházást illetően; valamint

vi. a hozzáférést igénylő fél számára korábban felajánlott lehetőség – nevezetesen az (EU) 2018/1972 irányelv 76. cikke alapján – a fizikai infrastruktúra kiépítésébe való társberuházásra vagy a kiépítéshez való társulásra.

f) az üzemeltetők azon igényének mérlegelésekor, hogy a beruházásuk a releváns piaci feltételeket tükrözve, méltányosan megtérüljön, különböző üzleti modelljeik, különösen azon vállalkozások esetében, amelyek elsődlegesen kapcsolódó eszközöket biztosítanak és fizikai hozzáférést kínálnak egynél több, nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás számára.

(5) A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó hálózatüzemeltetők és közszférabeli szervezetek az alábbi okok közül egy vagy több alapján megtagadhatják az adott fizikai infrastruktúrához való hozzáférést:

a) az a fizikai infrastruktúra, amelyhez a hozzáférést igényelték, technikai szempontból alkalmatlan a rendkívül nagy kapacitású hálózatok (1) bekezdésben említett elemeinek fogadására;

b) nem áll rendelkezésre elegendő szabad hely a rendkívül nagy kapacitású hálózatok (1) bekezdésben említett elemeinek, illetve az (1) bekezdésben említett kapcsolódó eszközöknek a fogadására, figyelembe véve többek között a hozzáférést biztosító fél jövőben felmerülő helyigényét is, amit kellően igazolnak, például hivatkozva nyilvánosan hozzáférhető beruházási tervekre vagy a jövőbeli igényekre fenntartott kapacitás tekintetében következetesen alkalmazott – a fizikai infrastruktúra összkapacitásához viszonyított – százalékos arányra;

c) a biztonsággal, a nemzetbiztonsággal és a népegészségüggyel kapcsolatos megalapozott indokok fennállása;

d) valamely hálózat, különösen a nemzeti kritikus infrastruktúra integritásával és biztonságával kapcsolatos, kellően megalapozott indokok fennállása;

e) a tervezett elektronikus hírközlési szolgáltatások és az ugyanazon fizikai infrastruktúrán keresztül nyújtott egyéb szolgáltatások közötti súlyos interferencia kellően megalapozott kockázatának fennállása;

f) rendelkezésre állnak az elektronikus hírközlő hálózatokhoz való passzív nagykereskedelmi fizikai hozzáférés olyan életképes alternatív módjai, amelyek alkalmasak rendkívül nagy kapacitású hálózatok szolgáltatására, és amelyeket ugyanaz a hálózatüzemeltető szolgáltat, tisztességes és észszerű feltételeket kínálva, illetve olyan vidéki vagy távoli területek konkrét esetében, ahol a hálózatot kizárólag nagykereskedelmi alapon üzemeltetik, és az közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, ezen hálózat üzemeltetője szolgáltat.

(6) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrző hálózatüzemeltetők és közszférabeli szervezetek megtagadhatják az adott fizikai infrastruktúrához való hozzáférést, amennyiben életképes alternatív módok állnak rendelkezésre az ugyanazon hálózatüzemeltető vagy ugyanazon közszférabeli szervezet által szolgáltatott rendkívül nagy kapacitású hírközlő hálózatokhoz való megkülönböztetésmentes, nyílt aktív nagykereskedelmi hozzáférésre, feltéve, hogy a következő mindkét feltétel teljesül:

a) a nagykereskedelmi hozzáférés ezen alternatív módjait tisztességes és észszerű feltételek mellett kínálják, az árat is ideértve;

b) a hozzáférést kérelmező üzemeltető kiépítési projektje ugyanazon lefedettségi területre vonatkozik, és ezt a lefedettségi területet nem szolgálja ki más, a végfelhasználók helyiségeit összekapcsoló üvegszálas hálózat.

Ezt a bekezdést csak azokra a tagállamokra kell alkalmazni, amelyekben 2024. május 11-én a megtagadás ilyen vagy azzal egyenértékű lehetséges indokát alkalmazzák, az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog szerint.

(7) A hozzáférésnek az (5) és a (6) bekezdésben említettek szerinti megtagadása esetén a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó hálózatüzemeltető vagy közszférabeli szervezet legkésőbb a hiánytalan hozzáférési kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül írásban közli a hozzáférést igénylő féllel a megtagadás konkrét és részletes indokait, kivéve a nemzeti jogban meghatározott nemzeti kritikus infrastruktúra esetében, amikor is nem követelmény, hogy a hozzáférést igénylő féllel közöljék a megtagadás konkrét és részletes indokait.

(8) A tagállamok létrehozhatnak vagy kijelölhetnek egy szervet, amely koordinálja a közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló fizikai infrastruktúrához való hozzáférési kérelmeket, jogi és technikai tanácsadást nyújt a hozzáférési feltételekről folytatott tárgyalások során, valamint a 12. cikkben említettek szerint egy egyablakos információs ponton keresztül megkönnyíti az információszolgáltatást.

(9) Azokra a fizikai infrastruktúrákra, amelyek a nemzeti szabályozó hatóságok által az (EU) 2018/1972 irányelv alapján előírt, vagy az uniós állami támogatási szabályok alkalmazásából eredő hozzáférésnyújtási kötelezettségek hatálya alá tartoznak, mindaddig nem vonatkoznak az (1), (4) és (5) bekezdésben meghatározott kötelezettségek, amíg a szóban forgó hozzáférésnyújtási kötelezettségek fennállnak.

(10) A fizikai infrastruktúrát vagy a bizonyos kategóriába sorolt fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó közszférabeli szervezeteknek építészeti, történelmi, vallási vagy környezeti értékük miatt, illetve közbiztonsági, védelmi, biztonsági és egészségügyi okokból lehetőségük van nem alkalmazni az (1), a (4) és az (5) bekezdést az említett fizikai infrastruktúrára, illetve a fizikai infrastruktúra említett kategóriáira. A tagállamok, illetve adott esetben a regionális vagy helyi hatóságok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosítják a területükön található ilyen fizikai infrastruktúrát vagy a fizikai infrastruktúra ilyen kategóriáit. A fizikai infrastruktúra kategóriáit és az azok azonosítására használt kritériumokat egy egyablakos információs ponton keresztül kell rendelkezésre bocsátani.

(11) Az üzemeltetők jogosultak az elektronikus hírközlő hálózatoktól, illetve a kapcsolódó eszközöktől eltérő hálózatok kiépítése céljára hozzáférést kínálni a fizikai infrastruktúrájukhoz.

(12) A (3) bekezdés ellenére ez a cikk nem érinti a fizikai infrastruktúra tulajdonosának tulajdonjogát – amikor nem a hálózatüzemeltető vagy a közszférabeli szervezet a tulajdonos –, sem bármely egyéb harmadik félnek, így például az érintett földtulajdonosoknak vagy magáningatlanok tulajdonosainak a tulajdonjogát, továbbá adott esetben a bérlők jogait sem.

(13) Az érdekelt felekkel, a nemzeti vitarendezési testületekkel és adott esetben az érintett ágazatokban működő egyéb illetékes uniós szervekkel vagy ügynökségekkel folytatott konzultációt követően, valamint figyelembe véve a megszilárdult elveket és a tagállamok eltérő helyzetét, a Bizottság a BEREC-cel szoros együttműködésben iránymutatást adhat e cikk alkalmazására vonatkozóan.

4. cikk

A fizikai infrastruktúrával kapcsolatos átláthatóság

(1) Annak érdekében, hogy a 3. cikk szerint hozzáférést kérelmezhessen a fizikai infrastruktúrához, minden üzemeltető jogosult az egyablakos információs ponton keresztül – kérelem alapján – elektronikus formában hozzáférni a meglévő fizikai infrastruktúrára vonatkozó, alábbi minimális információkhoz:

a) georeferenciával ellátott elhelyezkedés és nyomvonal;

b) az infrastruktúra típusa és aktuális felhasználása;

c) kapcsolattartó pont.

E minimális információkat arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett, de minden esetben legkésőbb az információhoz való hozzáférés iránti kérelem benyújtásának napját követő 10 munkanapon belül hozzáférhetővé kell tenni. Kellően indokolt esetben ez a határidő egy alkalommal, öt munkanappal meghosszabbítható. A hozzáférést igénylő üzemeltetőket az egyablakos információs ponton keresztül tájékoztatni kell a határidő esetleges meghosszabbításáról.

Az e cikk alapján információkhoz való hozzáférést kérő üzemeltetőknek meg kell határozniuk azt a földrajzi területet, ahol rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve kapcsolódó eszközöknek a kiépítését tervezik.

A minimális információkhoz való hozzáférés korlátozható vagy megtagadható, feltéve ha az a közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló bizonyos épületek biztonságára, a hálózatok biztonságára és integritására, a nemzetbiztonságra, a nemzeti kritikus infrastruktúra biztonságára, a közegészségre vagy a közbiztonságra, a bizalmas adatkezelésre, illetve üzemi és üzleti titkokra tekintettel szükséges.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében említett minimális információkon túl további információkat kell megadni a meglévő fizikai infrastruktúrára vonatkozóan, például annak kihasználtsági szintjét illetően.

(3) A hálózatüzemeltetőknek és a közszférabeli szervezeteknek legalább az (1) bekezdésben említett minimális információkat és adott esetben a (2) bekezdésben említett további információkat egyablakos információs ponton keresztül és elektronikus formában rendelkezésre kell bocsátaniuk, és változás esetén haladéktalanul frissíteniük kell azokat. Amennyiben a hálózatüzemeltetők vagy a közszférabeli szervezetek nem felelnek meg e bekezdésnek, az illetékes hatóságok az ilyen kérelem kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül kérhetik az (1) bekezdésben említett, hiányzó információk elektronikus formában, egyablakos információs ponton keresztül történő rendelkezésre bocsátását, a tagállamok azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy az említett kötelezettség be nem tartása miatt szankciókat szabjanak ki a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrző hálózatüzemeltetőkre és közszférabeli szervezetekre.

(4) A tagállamok a lehető legrövidebb, de legfeljebb tizenkét hónapos átmeneti időszakra mentesíthetik a 3 500 főnél kevesebb lakosú településeket a (3) bekezdésben említett kötelezettség alól. A tagállamok ütemtervet határoznak meg, amely határidőket rögzít az (1) bekezdésben említett minimális információk egyablakos információs ponton keresztüli, elektronikus formátumban való rendelkezésre bocsátására vonatkozóan. Az említett mentességeket és ütemterveket egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni. Ezen átmeneti időszak alatt az említett településeknek biztosítaniuk kell, hogy a rendelkezésre álló információk hozzáférhetőek legyenek az üzemeltetők számára.

(5) Az üzemeltető kifejezett írásbeli kérésére a hálózatüzemeltetőknek és a közszférabeli szervezeteknek teljesíteniük kell a fizikai infrastruktúrájuk konkrét elemeire irányuló helyszíni vizsgálat iránti észszerű kérelmeket. A kérelemben pontosan meg kell határozni az érintett fizikai infrastruktúra azon elemeit, amelyeket a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítése érint. A fizikai infrastruktúra meghatározott elemeinek helyszíni vizsgálatát arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett, a kérelem kézhezvételének napjától számított egy hónapon belül és az (1) bekezdés negyedik albekezdése szerinti korlátozásoknak megfelelően kell elvégezni. A tagállamok részletes követelményeket határozhatnak meg a kérelmek adminisztratív vonatkozásaival kapcsolatban.

(6) A tagállamok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosíthatják a nemzeti jogban meghatározottak szerinti nemzeti kritikus infrastruktúrát vagy annak azon részeit, amelyekre nem vonatkoznak az (1), a (3) és az (5) bekezdésben meghatározott kötelezettségek.

(7) Az (1), a (3) és az (5) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben:

a) a fizikai infrastruktúra technikai szempontból alkalmatlan rendkívül nagy kapacitású hálózatok vagy kapcsolódó eszközök kiépítésére;

b) a meglévő fizikai infrastruktúra bizonyos meglévő típusaira vonatkozó, az (1) bekezdés első albekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség a tagállamok által végzett költség-haszon elemzés és az érdekelt felekkel folytatott konzultáció alapján aránytalan lenne; vagy

c) a fizikai infrastruktúra a 3. cikk (10) bekezdésének megfelelően nem tartozik hozzáférésnyújtási kötelezettségek hatálya alá.

Az ilyen mentességek alkalmazására vonatkozó indokolást, kritériumokat és feltételeket egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni, és be kell jelenteni a Bizottságnak.

(8) Az információkhoz e cikk alapján hozzáférő üzemeltetőknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük a bizalmas adatkezelés, valamint az üzemi és üzleti titok tiszteletben tartása érdekében. E célból bizalmasan kell kezelniük az információkat, és azokat kizárólag hálózataik kiépítése céljából használhatják fel.

5. cikk

Az építési munkák összehangolása

(1) A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó közszférabeli szervezetek és a hálózatüzemeltetők jogosultak arra, hogy a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítése céljából tárgyalásokat folytassanak üzemeltetőkkel az építési munkák összehangolására – többek között a költségek megosztására – irányuló megállapodásokról.

(2) A teljes egészében vagy részben közpénzből finanszírozott építési munkákat közvetlenül vagy közvetett módon végző, vagy végezni tervező, fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó közszférabeli szervezeteknek és hálózatüzemeltetőknek átlátható és megkülönböztetésmentes feltételek mellett kell teljesíteniük az üzemeltetők minden olyan, az építési munkák összehangolására irányuló észszerű írásbeli kérelmét, amelynek célja rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek vagy kapcsolódó eszközöknek a kiépítése. A tagállamok részletes követelményeket határozhatnak meg az ilyen kérelmek adminisztratív vonatkozásaival kapcsolatban.

Az építési munkák összehangolására irányuló kérelmeket teljesíteni kell, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az építési munkák összehangolása miatt nem merülnek fel megtéríthetetlen többletköltségek – ideértve a további késedelmek miatti többletköltségeket is – a szóban forgó építési munkákat eredetileg előirányzó, a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó közszférabeli szervezetnél vagy hálózatüzemeltetőnél, a költségek érintett felek közötti megosztásáról való megállapodás lehetőségének sérelme nélkül;

b) az építési munkákat eredetileg előirányzó, a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó közszférabeli szervezet vagy hálózatüzemeltető gyakorol továbbra is ellenőrzést a munkák összehangolása felett;

c) a kérelmet a lehető leghamarabb, ha pedig engedélyre van szükség az építési munkákhoz, legkésőbb egy hónappal azelőtt nyújtják be, hogy a végleges projektet benyújtanák az engedélyező hatóságokhoz.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben az építési munkák összehangolására irányuló kérelmet nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató, vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás nyújtja be egy közszférabeli szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló, és nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozás számára, az ilyen kérelmeket észszerűtlennek kell tekinteni abban az esetben, ha az építési munkák rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítéséhez járulnak hozzá, feltéve hogy az említett rendkívül nagy kapacitású hálózatok vidéki vagy távoli területen helyezkednek el, közszférabeli szervezet tulajdonában vagy ellenőrzése alatt állnak, és azokat kizárólag nagykereskedelmi alapon üzemeltetik.

(4) A nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező valamely vállalkozás által egy másik, nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozáshoz benyújtott, építési munkák összehangolására irányuló kérelem észszerűtlennek tekinthető, ha mindkét következő feltétel teljesül:

a) a kérelem olyan területre vonatkozik, amely tekintetében sor került az alábbiak egyikére:

   i. a szélessávú hálózatok – köztük a rendkívül nagy kapacitású hálózatok – hatókörének előrejelzése az (EU) 2018/1972 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése szerint;

ii. az (EU) 2018/1972 irányelv 22. cikkének (3) bekezdése szerinti felkérés rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésével kapcsolatos szándék bejelentésére;

iii. nyilvános konzultáció az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazásában;

b) a kérelmező vállalkozás az összehangolás iránti kérelem benyújtása szerinti időszak alatt folytatott, az a) pontban említett legutóbbi eljárások egyikében sem fejezte ki azon szándékát, hogy az abban a pontban említett területen rendkívül nagy kapacitású hálózatokat építsen ki.

Ha az összehangolás iránti kérelem az első albekezdés alapján észszerűtlennek minősül, az építési munkák összehangolását megtagadó, nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy ilyen hálózatok szolgáltatására engedéllyel rendelkező vállalkozásnak olyan fizikai infrastruktúrát kell kiépítenie, amely elegendő kapacitással rendelkezik ahhoz, hogy eleget tegyen harmadik felek esetleges jövőbeli észszerű hozzáférési igényeinek.

(5) A tagállamok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosíthatják az építési munkák azon típusait, amelyek hatóköre korlátozottnak minősül például az érték, a méret vagy az időtartam tekintetében, vagy amelyek olyan nemzeti kritikus infrastruktúrához kapcsolódnak, amelyek a (2) bekezdés értelmében mentesülhetnek az építési munkák összehangolására vonatkozó kötelezettség alól. Az építési munkák ilyen típusaira vonatkozó mentességek alkalmazásának indokolását, kritériumait és feltételeit egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrző közszférabeli szervezeteknek és a hálózatüzemeltetőknek nem kell alkalmazniuk a (2) és a (4) bekezdést a nemzeti kritikus infrastruktúrához kapcsolódó építési munkák típusaira, vagy pedig a tagállamok által az e bekezdés első albekezdése alapján azonosított nemzetbiztonsági okokból.

A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrző közszférabeli szervezetek és a hálózatüzemeltetők dönthetnek úgy, hogy a (2) és a (4) bekezdést nem alkalmazzák a munkák azon típusaira, amelyeket a tagállamok e bekezdés első albekezdése alapján korlátozott hatókörűként azonosítottak.

(6) A BEREC 2025. november 12-ig, az érdekelt felekkel, a nemzeti vitarendezési testületekkel és adott esetben az érintett ágazatokban működő egyéb illetékes uniós szervekkel vagy ügynökségekkel folytatott konzultációt követően, valamint figyelembe véve a megszilárdult elveket és az egyes tagállamok sajátos helyzetét, a Bizottsággal szoros együttműködésben iránymutatást nyújt e cikk alkalmazására vonatkozóan, különös tekintettel a következőkre:

a) az építési munkák összehangolásával járó költségek megosztása az (1) bekezdésben említettek szerint;

b) azok a kritériumok, amelyeket a vitarendezési testületeknek az e cikk hatálya alá tartozó viták rendezésekor követniük kell; valamint

c) az építési munkák összehangolásának a (4) bekezdés szerinti megtagadása esetén az előrelátható jövőbeli észszerű igények kielégítéséhez elegendő kapacitás biztosítására vonatkozó kritériumok.

6. cikk

A tervezett építési munkák átláthatósága

(1) Az építési munkák összehangolásáról szóló, az 5. cikkben említett megállapodásokra irányuló tárgyalások lehetővé tétele érdekében a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó minden hálózatüzemeltető és közszférabeli szervezet elektronikus formában, egyablakos információs ponton keresztül elérhetővé teszi legalább a következő minimális információkat:

a) a munkák georeferenciával ellátott helye és azok típusa;

b) az érintett fizikai infrastruktúra elemei;

c) a munkák megkezdésének tervezett időpontja, valamint azok időtartama;

d) adott esetben a végleges projektnek az engedélyek megadására illetékes hatóságokhoz való benyújtásának becsült időpontja;

e) kapcsolattartó pont.

A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó hálózatüzemeltetőnek és közszférabeli szervezetnek gondoskodnia kell arról, hogy az első albekezdésben említett, a fizikai infrastruktúrájához kapcsolódó tervezett építési munkákra vonatkozó információk pontosak és naprakészek legyenek, és azokat egyablakos információs ponton keresztül haladéktalanul elérhetővé tegyék, amint az információ a hálózatüzemeltető rendelkezésére áll a következő hat hónapra tervezett építési munkáit illetően, de minden esetben – és amennyiben engedélyre van szükség – legkésőbb két hónappal az engedélykérelem illetékes hatóságokhoz történő első benyújtása előtt.

Az üzemeltetők jogosultak arra, hogy indokolt kérésre az első albekezdésben említett minimális információkhoz elektronikus formában, egyablakos információs ponton keresztül hozzáférjenek, megadva azt a területet, ahol a kérelmező üzemeltető rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve kapcsolódó eszközöknek a kiépítését tervezi. Az információkat az információhoz való hozzáférés iránti kérelem kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül, arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett rendelkezésre kell bocsátani. Kellően indokolt esetben ez a határidő egy alkalommal, öt munkanappal meghosszabbítható. A minimális információkhoz való hozzáférés csak akkor korlátozható, illetve tagadható meg, ha az a hálózatok biztonságára és integritására, a nemzetbiztonságra, a kritikus infrastruktúra biztonságára, a közegészségre vagy a közbiztonságra, a bizalmas adatkezelésre, illetve üzemi és üzleti titkokra tekintettel szükséges.

(2) A tagállamok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosíthatják az építési munkák azon típusait, amelyek hatóköre korlátozottnak minősül például az érték, a méret vagy az időtartam tekintetében, vagy amelyek nemzeti kritikus infrastruktúrához kapcsolódnak, valamint azokat a vészhelyzeteket vagy nemzetbiztonsági okokat, amelyek indokolnák a minimális információk rendelkezésre bocsátására vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alóli mentességet. Az építési munkák ilyen típusaira vonatkozó mentességek alkalmazásának indokolását, kritériumait és feltételeit egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó közszférabeli szervezeteknek és a hálózatüzemeltetőknek nem kell alkalmazniuk az (1) bekezdést a nemzeti kritikus infrastruktúrához kapcsolódó építési munkák típusaira, vagy pedig a tagállamok által az e bekezdés első albekezdése alapján azonosított nemzetbiztonsági okokból.

A fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzésük alatt tartó közszférabeli szervezetek és a hálózatüzemeltetők dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdést nem alkalmazzák az olyan típusú építési munkákra vonatkozó információkra, amelyek hatóköre korlátozott, valamint a tagállamok által e bekezdés első albekezdése alapján azonosított vészhelyzetek esetén.

7. cikk

Az engedélyek és szolgalmi jogok megadására vonatkozó eljárás

(1) Az illetékes hatóságok indokolatlanul nem korlátozhatják, illetve nem akadályozhatják a rendkívül nagy kapacitású hálózatok egyetlen elemének, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítését sem. A tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítéséhez szükséges engedélyek és szolgalmi jogok megadására alkalmazandó feltételekre és eljárásokra vonatkozó szabályok az ország egész területén egységesek legyenek.

(2) Az illetékes hatóságoknak egyablakos információs ponton keresztül, elektronikus formátumban elérhetővé kell tenniük az engedélyek és a szolgalmi jogok közigazgatási eljárások keretében történő megadására alkalmazandó feltételekre és eljárásokra vonatkozó valamennyi információt, beleértve az uniós vagy nemzeti jog által előírt némely vagy összes engedély, illetve szolgalmi jog alóli mentességekre vonatkozó információkat, valamint azt is, hogy miként lehet elektronikus úton benyújtani a kérelmeket, és hogyan lehet információt lekérdezni a kérelem elbírálásának aktuális állapotáról.

(3) Minden üzemeltető jogosult arra, hogy egyablakos információs ponton keresztül elektronikus formában benyújtsa az összes szükséges engedély, illetve azok megújítása vagy szolgalmi jog iránti kérelmet, és információkat kérdezzen le kérelme elbírálásának aktuális állapotáról. Az említett információk lekérdezése vonatkozásában a tagállamok részletes eljárásokat határozhatnak meg.

(4) Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül elutasíthatják az olyan kérelmeket – beleértve a szolgalmi jog iránti kérelmeket is –, amelyekre vonatkozóan az engedélyt kérelmező ugyanazon üzemeltető nem bocsátotta rendelkezésre egy egyablakos információs ponton keresztül a minimális információkat a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően.

(5) Az illetékes hatóságoknak az engedélyt – a szolgalmi jogok kivételével – a hiánytalan engedélykérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül kell megadniuk vagy elutasítaniuk.

Az illetékes hatóságoknak a kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül meg kell állapítaniuk, hogy az engedélyek vagy szolgalmi jogok iránti kérelem hiánytalan-e. Az illetékes hatóságoknak az említett határidőn belül fel kell kérniük a kérelmezőt, hogy nyújtsa be az esetlegesen hiányzó információkat. Annak az illetékes hatóság általi megállapítása, hogy az engedélykérelem hiánytalan, nem eredményezheti az engedélykérelem elbírálására vonatkozó, a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított teljes négyhónapos időtartam felfüggesztését vagy megszakítását.

Az első és a második albekezdés nem érintheti az eljárás megfelelő lefolytatására vonatkozóan megállapított egyéb olyan konkrét határidőket és kötelezettségeket, amelyek az uniós jog vagy az uniós joggal összhangban álló nemzeti jog szerint az engedélyezési eljárásra – ezen belül a fellebbezési eljárásokra is – alkalmazandók, továbbá nem érintheti azokat a szabályokat, amelyek további jogokat biztosítanak a kérelmezőnek, vagy amelyek célja az engedélyek lehető leggyorsabb megadásának biztosítása.

A tagállamok megállapítják, majd egy egyablakos információs ponton keresztül előzetesen közzéteszik azokat az indokokat, amelyek alapján az illetékes hatóság kivételes és kellően megalapozott esetekben hivatalból meghosszabbíthatja az e bekezdés első albekezdésében és a (6) bekezdésben említett határidőket.

A meghosszabbításnak a lehető legrövidebbnek kell lennie, és nem haladhatja meg a négy hónapot, kivéve ha ez az engedélyezési eljárásra – ezen belül a fellebbezési eljárásra is – alkalmazandó egyéb olyan konkrét határidők vagy kötelezettségek teljesítéséhez szükséges, melyeket az eljárás megfelelő lefolytatása érdekében az uniós jognak, illetve az azzal összhangban lévő nemzeti jognak megfelelően állapítottak meg.

A meghosszabbítás nem kérhető olyan hiányzó információk beszerzése érdekében, amelyeket az illetékes hatóság elmulasztott bekérni a kérelmezőtől a második albekezdés alapján.

Az engedély vagy szolgalmi jog elutasítását objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumok alapján, kellően meg kell indokolni.

(6) Az (EU) 2018/1972 irányelv 43. cikke (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, amennyiben a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítéséhez az engedélyeken felül köztulajdonban, vagy adott esetben magántulajdonban lévő ingatlanokon, illetve azok felett vagy alatt – a tulajdonos előzetes engedélyével vagy a nemzeti joggal összhangban – megadandó szolgalmi jogok szükségesek, e szolgalmi jogokat az illetékes hatóságoknak a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül – vagy amennyiben az rövidebb, a nemzeti jognak megfelelően megszabott határidőn belül – kell megadniuk, kivéve a kisajátítás esetét.

(7) Az illetékes hatóságok megújíthatják a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek vagy a kapcsolódó eszközöknek a kiépítéséhez szükséges építési munkákra az üzemeltetők részére adott engedélyeket, ha azok objektíven megalapozott okok miatt nem tudták megkezdeni vagy befejezni az építési munkákat az engedély érvényességének lejárta előtt. Az engedély megújítását az üzemeltetőkre kirótt további eljárási követelmények nélkül kell megadni.

(8) A tagállamok engedélyhez köthetik többek között a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek az olyan építészeti, történelmi, vallási vagy környezeti értéket képviselő épületeken vagy helyszíneken történő kiépítését, amelyek a nemzeti jog értelmében védettek, vagy ha az közbiztonsági okokból, illetve a kritikus infrastruktúra biztonsága vagy környezetvédelmi okok miatt szükséges.

(9) A rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítéséhez szükséges engedélyekre – a szolgalmi jogok kivételével – nem vethetők ki további díjak az (EU) 2018/1972 irányelv 16. cikkében értelemszerűen előírt igazgatási költségeken felül.

(10) A Bizottság nyomon követi e cikk tagállamokban való alkalmazását. E célból a tagállamok háromévente jelentést tesznek a Bizottságnak e cikk végrehajtásának állásáról, valamint arról, hogy az abban felsorolt feltételek teljesültek-e.

(11) Az e cikkben megállapított eljárás az (EU) 2018/1972 irányelv 57. cikkének sérelme nélkül alkalmazandó.

(12) Ez a cikk nem sérti a tagállamok azon lehetőségét, hogy további rendelkezéseket vezessenek be annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok felgyorsítsák az engedélyezési eljárást.

8. cikk

Az engedélykérelemről való határozat hiánya

(1) Amennyiben az illetékes hatóság a 7. cikk (5) bekezdésében említett, alkalmazandó határidőn belül nem hoz határozatot, az engedélyt az említett határidő lejártakor megadottnak kell tekinteni.

Az első albekezdés alkalmazandó, feltéve hogy az engedélyezési eljárás nem érinti a szolgalmi jogokat. Az üzemeltető vagy bármely érintett fél jogosult arra, hogy az illetékes hatóságtól – kérésre – írásbeli megerősítést kapjon adott esetben arról, hogy az engedélyt hallgatólagosan megadták.

A tagállamok biztosítják, hogy bármely érintett harmadik fél jogosult legyen beavatkozni a közigazgatási eljárásba és fellebbezni az engedélyt megadó határozat ellen.

(2) A tagállamok eltérhetnek e cikk (1) bekezdésétől, ha a vonatkozó engedélyezési eljárás során a következő jogorvoslati lehetőségek közül legalább egy rendelkezésre áll:

a) az az üzemeltető, amely kárt szenvedett amiatt, hogy az illetékes hatóság nem tartotta be a 7. cikk (5) bekezdésével összhangban meghatározott, alkalmazandó határidőt, a nemzeti joggal összhangban jogosult kártérítést követelni;

b) az üzemeltető bíróság vagy felügyeleti hatóság elé utalhatja az ügyet.

(3) Az e cikk (2) bekezdése szerinti eltérés esetében az érintett tagállam biztosítja, hogy a 7. cikk (5) bekezdésével összhangban meghatározott határidő lejártakor és az üzemeltető azon jogának sérelme nélkül, hogy e cikk (2) bekezdésével összhangban haladéktalanul jogorvoslatért folyamodjon, az illetékes hatóság vagy az adott tagállam által meghatározott bármely más szerv indokolatlan késedelem nélkül, az üzemeltető kérésére vagy hivatalból találkozóra hívja a kérelmezőt az engedélykérelemre vonatkozó határozat elfogadásának elősegítése érdekében. A találkozót az illetékes hatóságnak legkésőbb a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül össze kell hívnia. A találkozót követően az illetékes hatóság indokolatlan késedelem nélkül írásos beszámolót készít a megbeszélésről, melyben ismerteti az érintett felek álláspontját, és az üzemeltető számára megjelöli azt az időpontot, amikor az engedélykérelemre vonatkozó határozatot ki kell bocsátani.

9. cikk

Az engedélyezési eljárás alóli mentesség

(1) A következők bármelyikéből álló építési munkák nem képezhetik a 7. cikk értelmében vett engedélyezési eljárás tárgyát, kivéve ha az ilyen engedélyt más uniós jogi aktusok írják elő:

a) olyan javítási és karbantartási munkák, amelyek hatóköre korlátozott például érték, méret, hatás és időtartam tekintetében;

b) meglévő közművek vagy létesítmények korlátozott mértékű műszaki korszerűsítése, melynek hatása korlátozott; vagy

c) a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítéséhez szükséges kisléptékű építési munkák, amelyek hatóköre korlátozott például érték, méret, hatás vagy időtartam tekintetében.

(2) A tagállamok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosítják az építési munkák azon típusait, amelyekre az (1) bekezdés alkalmazandó. Az építési munkák e típusaira vonatkozó információkat egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve és a (2) bekezdésben meghatározott eljárásra is figyelemmel, az illetékes hatóságok előírhatják engedély beszerzését a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek, illetve a kapcsolódó eszközöknek a kiépítésére a következő helyzetekben:

a) építészeti, történelmi, vallási vagy környezeti értéke miatt vagy a nemzeti jog szerint más alapon védett fizikai infrastruktúra vagy bizonyos kategóriába sorolt fizikai infrastruktúra esetében; vagy

b) amennyiben közbiztonsági, védelmi, biztonsági, környezetvédelmi vagy közegészségügyi okokból, vagy a kritikus infrastruktúra biztonságának védelme érdekében ez szükséges.

(4) A tagállamok előírhatják az e cikk hatálya alá tartozó építési munkák elvégzését tervező üzemeltetők számára, hogy a munkálatok megkezdése előtt értesítsék az illetékes hatóságokat az építési munkák megkezdésére irányuló szándékukról.

Az értesítésben csupán arról kell nyilatkoznia az üzemeltetőnek, hogy meg kívánja kezdeni az építési munkákat, valamint meg kell adnia az ahhoz szükséges minimális információkat, hogy az illetékes hatóságok értékelni tudják, hogy a szóban forgó munkák a (3) bekezdésben meghatározott eltérés hatálya alá tartoznak-e. E minimális információknak ki kell terjedniük legalább az építési munkák megkezdésének várható időpontjára, azok időtartamára, a munkálatok elvégzéséért felelős személy elérhetőségére és a munkálatok által érintett területre.

10. cikk

Az épületen belüli fizikai infrastruktúra és optikai kábelezés

(1) Minden olyan új építésű épületet és jelentős felújítási munkák alatt álló épületet, ideértve a közös tulajdonban lévő elemeket is, amelyre vonatkozóan építési engedély iránti kérelmet nyújtottak be 2026. február 12-ét követően, fel kell szerelni optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, valamint épületen belüli optikai kábelezéssel, beleértve az addig a fizikai pontig való csatlakoztatást, ahol a végfelhasználó a nyilvános hálózatra rácsatlakozik.

(2) Minden olyan új építésű többlakásos épületet vagy jelentős felújítási munkák alatt álló többlakásos épületet, amelyre vonatkozóan építési engedély iránti kérelmet nyújtottak be 2026. február 12-ét követően, hozzáférési ponttal kell felszerelni.

(3) 2026. február 12-ig minden, a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 10. pontjában meghatározottak szerinti jelentős felújítás alatt álló épületet – ideértve a közös tulajdonban lévő elemeiket is – fel kell szerelni optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúrával, valamint épületen belüli optikai kábelezéssel, beleértve az addig a fizikai pontig való csatlakoztatást, ahol a végfelhasználó a nyilvános hálózatra rácsatlakozik, amennyiben ez nem növeli meg aránytalan mértékben a felújítási munkák költségeit, és amennyiben ez műszakilag megvalósítható. Az említettek szerinti jelentős felújítás alatt álló többlakásos épületeket hozzáférési ponttal is fel kell szerelni.

(4) 2025. november 12-ig a tagállamok az érdekelt felekkel konzultálva és az iparág bevált gyakorlatai alapján elfogadják az (1), a (2) és a (3) bekezdés végrehajtásához szükséges megfelelő szabványokat vagy műszaki előírásokat. Ezeknek a szabványoknak vagy műszaki előírásoknak könnyen lehetővé kell tenniük a szokásos karbantartási tevékenységeket az egyes üzemeltetők által a rendkívül nagy kapacitású hálózatokkal kapcsolatos szolgáltatások nyújtásához használt egyes üvegszálas kábelek tekintetében, és legalább a következőket kell tartalmazniuk:

a) az épület hozzáférési pontjára és az optikai interfészre vonatkozó előírások;

b) a kábelekre vonatkozó előírások;

c) a csatlakozókra vonatkozó előírások;

d) a kábelcsatornákra, illetve mikrocsövekre vonatkozó előírások;

e) az elektromos kábelezéssel való interferencia kiküszöböléséhez szükséges műszaki előírások;

f) a minimális hajlítási sugár;

g) a kábelezés telepítésére vonatkozó műszaki előírások.

(5) A tagállamok biztosítják a (4) bekezdésben említett szabványoknak vagy műszaki előírásoknak való megfelelés betartását. A megfelelés igazolására a tagállamoknak olyan eljárásokat kell kialakítaniuk, amelyek magukban foglalhatják az épületek vagy azok reprezentatív mintájának a helyszíni vizsgálatát.

(6) Az e cikkel összhangban felszerelt épületek önkéntes alapon és a tagállamok által meghatározott eljárásokat követve jogosultak az „optikai technológia fogadására kész” címke megszerzésére, amennyiben a tagállamok ilyen címke bevezetése mellett döntöttek.

(7) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó bizonyos épületkategóriákra, amennyiben az említett bekezdéseknek való megfelelés objektív elemek alapján aránytalan terhet jelent a költségek tekintetében az egyéni tulajdonosok vagy a tulajdonostársak számára. A tagállamok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosítják az ilyen épületkategóriákat.

(8) A tagállamok kellően megalapozott és arányos indokok alapján azonosítják azokat az épülettípusokat – például a műemlékek, a történelmi épületek, a katonai épületek és a nemzetbiztonsági célokra használt épületek nemzeti jogban meghatározott konkrét kategóriáit –, amelyeknek mentesülniük kell az (1), a (2) és a (3) bekezdésben előírt kötelezettségek alól, vagy amelyekre ezek a kötelezettségek csak megfelelő technikai kiigazításokkal alkalmazandók. Az ilyen épületkategóriákra vonatkozó információkat egy egyablakos információs ponton keresztül közzé kell tenni.

11. cikk

Az épületen belüli fizikai infrastruktúrához való hozzáférés

(1) A (3) bekezdésre is figyelemmel és a tulajdonjogok sérelme nélkül, a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok valamennyi szolgáltatója jogosult arra, hogy hálózatát a saját költségén kiépítse a hozzáférési pontig.

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, rendkívül nagy kapacitású hálózatok elemeinek kiépítése céljából a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok valamennyi szolgáltatója jogosult hozzáférni az épületen belüli bármely meglévő fizikai infrastruktúrához, amennyiben párhuzamos infrastruktúra kiépítése műszakilag nem lehetséges vagy gazdaságilag nem hatékony.

(3) A hozzáférési pont és az épületen belüli infrastruktúra használati jogával rendelkező minden félnek teljesítenie kell a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatóitól érkező, a hozzáférési ponthoz és az épületen belüli fizikai infrastruktúrához való hozzáférés iránti minden észszerű írásbeli kérelmet, mégpedig tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes feltételek mellett, adott esetben az árak vonatkozásában is. A tagállamok részletes követelményeket határozhatnak meg a kérelem adminisztratív vonatkozásaival kapcsolatban.

(4) Optikai technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúra hiánya esetén a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok valamennyi szolgáltatója jogosult arra, hogy a tulajdonos és/vagy az előfizető beleegyezése esetén – a nemzeti joggal összhangban – hálózatát az előfizető területén, az épületeken belüli meglévő fizikai infrastruktúra felhasználásával zárja le, amennyiben az a (3) bekezdés szerint rendelkezésre áll és hozzáférhető, feltéve hogy ez minimálisra korlátozza a harmadik felek magántulajdonára gyakorolt hatást.

(5) Ez a cikk nem érintheti a hozzáférési pont vagy az épületen belüli fizikai infrastruktúra tulajdonosának a tulajdonjogát, ha az infrastruktúra vagy a hozzáférési pont használati jogával rendelkező fél nem azonos a tulajdonossal, illetve más harmadik felek – például a telek- vagy épülettulajdonosok – tulajdonjogát.

(6) A BEREC-nek 2025. november 12-ig, az érdekelt felekkel, a nemzeti vitarendezési testületekkel és adott esetben az érintett ágazatokban működő egyéb illetékes uniós szervekkel vagy ügynökségekkel folytatott konzultációt követően, valamint figyelembe véve a megszilárdult elveket és az egyes tagállamok sajátos helyzetét, a Bizottsággal szoros együttműködésben iránymutatást kell közzétennie az épületen belüli fizikai infrastruktúrához való hozzáférés feltételeiről – többek között a tisztességes és észszerű feltételek alkalmazásáról –, valamint azokról a kritériumokról, amelyeket a nemzeti vitarendezési testületeknek a viták rendezésekor követniük kell.

12. cikk

Az egyablakos információs pontok digitalizációja

(1) Az egyablakos információs pontokon megfelelő digitális eszközöket – például internetes portálokat, adatbázisokat, digitális platformokat vagy digitális alkalmazásokat – kell elérhetővé tenni, lehetővé téve az e rendeletben meghatározott valamennyi jog online gyakorlását és valamennyi kötelezettségnek való megfelelést.

(2) A tagállamok a digitális eszközök közötti átfedések elkerülése érdekében adott esetben összekapcsolhatnak, illetve teljes mértékben vagy részben integrálhatnak több olyan – meglévő vagy újonnan kifejlesztett – digitális eszközt, melyek támogatják az (1) bekezdésben említett egyablakos információs pontokat.

(3) A tagállamok létrehoznak egy egységes nemzeti digitális kaput, amelynek rendelkeznie kell a digitalizált egyablakos információs pontokhoz való zökkenőmentes hozzáférést biztosító közös felhasználói interfésszel.

(4) A tagállamok megfelelő technikai, pénzügyi és emberi erőforrásokat biztosítanak az egyablakos információs pontok kiépítésének és digitalizációjának támogatásához.

13. cikk

A jogviták rendezése

(1) Az ügy bíróság elé utalása lehetőségének sérelme nélkül bármely fél jogosult arra, hogy a 14. cikk alapján létrehozott illetékes nemzeti vitarendezési testülethez forduljon az alábbi jogviták esetén:

a) ha a meglévő infrastruktúrához való hozzáférést megtagadják, vagy a 3. cikk szerinti hozzáférési kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem született megállapodás a konkrét feltételekről, beleértve az árat is;

b) a 4. és 6. cikkben meghatározott jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatban, beleértve azt az esetet is, amikor a kért információt nem nyújtják be az alkalmazandó határidőn belül;

c) ha az építési munkák összehangolására irányuló hivatalos kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem jött létre az 5. cikk (2) bekezdése szerinti megállapodás az építési munkák összehangolásáról; vagy

d) ha a 11. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett, épületen belüli fizikai infrastruktúrához való hozzáférésről a hivatalos hozzáférési kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem született megállapodás.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett viták esetében – amennyiben az a jogalany, amelytől az üzemeltető a hozzáférést kérte, egyúttal az a jogalany is, amely jogosult a szolgalmi jogot biztosítani arra az ingatlanra, amelyen, amelyben vagy amely alatt a hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező ingatlan található – a szolgalmi joggal kapcsolatos vitát szintén az illetékes nemzeti vitarendezési testület rendezheti.

(2) Az (1) bekezdésben említett nemzeti vitarendezési testületnek – teljes mértékben figyelembe véve az arányosság elvét és a vonatkozó bizottsági iránymutatásban vagy BEREC-iránymutatásokban megállapított elveket – a vita rendezése érdekében kötelező erejű határozatot kell hoznia az alábbi határidőknek megfelelően:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett jogviták tekintetében a vitarendezési kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül;

b) az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett jogviták tekintetében a vitarendezési kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül.

E határidők csak megfelelően indokolt kivételes körülmények esetén hosszabbíthatók meg.

(3) Az (1) bekezdés a), c) és d) pontjában említett jogviták tekintetében a nemzeti vitarendezési testület határozata a tisztességes és észszerű feltételek – adott esetben többek között a méltányos ár – megállapítására is irányulhat.

(4) A vitarendezési testületeknek a bizalmas adatkezelés és az üzleti titkok védelme elvének tiszteletben tartása mellett közzé kell tenniük a határozataikat. Az egyablakos információs ponton keresztül hozzáférést kell biztosítani a vitarendezési testületek által közzétett határozatokhoz.

Ha a jogvita egy üzemeltető infrastruktúrájához való hozzáféréssel kapcsolatos, és a nemzeti vitarendezési testület maga a nemzeti szabályozó hatóság, adott esetben figyelembe kell venni az (EU) 2018/1972 irányelv 3. cikkében meghatározott célkitűzéseket.

(5) Ez a cikk kiegészíti és nem érinti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összhangban álló, bíróság előtti jogorvoslatot és eljárásokat.

14. cikk

Illetékes szervek

(1) A tagállamok létrehoznak vagy kijelölnek egy vagy több illetékes szervet a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban a nemzeti vitarendezési testületre ruházott feladatok ellátására (a továbbiakban: a nemzeti vitarendezési testület).

(2) A nemzeti vitarendezési testület jogilag elkülönül és funkcionálisan független a vitában érintett fizikai infrastruktúrát tulajdonló vagy ellenőrzése alatt tartó minden hálózatüzemeltetőtől és közszférabeli szervezettől. Azok a tagállamok, amelyek a hálózatüzemeltetőket állami tulajdonban tartják vagy felettük ellenőrzést gyakorolnak, gondoskodnak arról, hogy a nemzeti vitarendezési eljárásokkal és az egyablakos információs ponttal kapcsolatos funkciók szervezetileg ténylegesen elkülönüljenek a tulajdonlással, illetve az ellenőrzésgyakorlással összefüggő tevékenységektől.

A nemzeti vitarendezési testületeknek függetlenül és objektíven kell eljárniuk, az eléjük terjesztett viták eldöntése során pedig nem kérhetnek vagy fogadhatnak el utasításokat más testülettől. A nemzeti joggal összhangban azonban felügyeletnek vethetők alá. A nemzeti vitarendezési testületek határozatainak felfüggesztésére vagy hatályon kívül helyezésére kizárólag az illetékes fellebbviteli szervek jogosultak.

(3) A nemzeti vitarendezési testület a rá ruházott feladatok ellátása kapcsán felmerült költségek fedezésére díjat szabhat ki.

(4) Minden érintett félnek teljes mértében együtt kell működnie a nemzeti vitarendezési testülettel.

(5) Az egyablakos információs pontok 3–10., 12. és 13. cikkben említett feladatait adott esetben a tagállamok által nemzeti, regionális vagy helyi szinten kijelölt egy vagy több illetékes szervnek kell ellátnia. Az e feladatok ellátása kapcsán felmerült költségek fedezésére díj szabható ki az egyablakos információs pont használatáért.

(6) A (2) bekezdés első albekezdése értelemszerűen alkalmazandó az egyablakos információs pont feladatait ellátó illetékes szervekre.

(7) Az illetékes szervek részrehajlás nélkül, átláthatóan és kellő időben gyakorolják hatáskörüket. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hatóságok megfelelő technikai, anyagi és humán erőforrásokkal rendelkezzenek a rájuk bízott feladatok ellátásához.

(8) A tagállamok az egyablakos információs ponton keresztül közzéteszik az egyes illetékes szervek által elvégzendő feladatokat, különösen abban az esetben, ha e feladatokkal egynél több illetékes szervet bíznak meg, vagy ha a kijelölt feladatok megváltoztak. Az illetékes szerveknek adott esetben konzultálniuk kell egymással és együtt kell működniük a közös érdekű ügyekben.

(9) A tagállamok értesítik a Bizottságot azokról az illetékes szervekről – és azok felelősségi köreiről –, amelyeket ezzel a cikkel összhangban kijelöltek az e rendeletben előírt feladatok ellátására, majd legkésőbb a szóban forgó kijelölések, illetve módosítások hatálybalépésének napjáig az ezekben az adatokban bekövetkező változásokról.

(10) Az illetékes szerv határozatai ellen – a nemzeti joggal összhangban – teljesen független fellebbviteli szerv előtt lehet fellebbezni, ideértve az igazságszolgáltatási jellegű szerveket is. Az (EU) 2018/1972 irányelv 31. cikke értelemszerűen alkalmazandó az e bekezdés szerinti fellebbezésekre.

Az első albekezdés szerinti fellebbezési jog nem érintheti a felek azon jogát, hogy a jogvitát az illetékes nemzeti bíróság elé vigyék.

15. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet és az e rendelet alapján a 14. cikkben említett illetékes szervek által elfogadott kötelező erejű határozatok megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak megfelelőknek, hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

16. cikk

Jelentéstétel és nyomon követés

(1) A Bizottság 2028. május 12-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. A jelentésnek tartalmaznia kell az e rendeletben foglalt intézkedések hatásának összefoglalását, valamint a célkitűzések tekintetében elért eredmények értékelését, ideértve annak elemzését is, hogy e rendelet hozzájárulhatna-e még jobban, és ha igen, miként, az (EU) 2022/2481 határozatban foglalt konnektivitási célértékek eléréséhez.

A jelentésnek tartalmaznia kell az e rendelet hatályával kapcsolatos azon fejleményeket, amelyek potenciális hatással lehetnek a rendkívül nagy kapacitású hálózatok gyors és széles körű kiépítésére a vidéki, szigeti és távoli területeken, például a szigeteken, a hegyvidéki és a gyéren lakott régiókban, valamint a toronyinfrastruktúra piacának alakulására, továbbá a különböző felhordó hálózati megoldások, köztük a nagy sebességű digitális konnektivitás terén a műholdas felhordó hálózat elterjedésére.

(2) E célból a Bizottság tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, amelyet indokolatlan késedelem nélkül kell benyújtani. Konkrétabban, a tagállamok 2025. november 12-ig – a Bizottsággal az (EU) 2018/1972 irányelv 118. cikke alapján létrehozott Hírközlési Bizottságon keresztül folytatott szoros együttműködésben – meghatározzák az e rendelet alkalmazásának megfelelő nyomon követését szolgáló mutatókat, valamint az időszakos adatgyűjtésre és az adatok Bizottságnak való bejelentésére szolgáló mechanizmust.

17. cikk

Az (EU) 2015/2120 rendelet módosításai

Az (EU) 2015/2120 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk az alábbi pontokkal egészül ki:

„5. »számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatás«: az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének 7. pontjában meghatározott számfüggetlen személyközi kommunikációs szolgáltatás;

6. »belföldi hírközlési szolgáltatások«: olyan számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások, amelyek a fogyasztó belföldi szolgáltatója szerinti tagállamban indulnak, és ugyanazon tagállam nemzeti számozási tervében szereplő bármely vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek;

7. »EU-n belüli hírközlési szolgáltatások«: olyan számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások, amelyek a fogyasztó belföldi szolgáltatója szerinti tagállamban indulnak, és egy másik tagállam nemzeti számozási tervében szereplő bármely vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).”

2. Az 5a. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7) 2029. január 1-jétől a szolgáltatók nem alkalmazhatnak eltérő kiskereskedelmi árakat a fogyasztókkal szemben a belföldi hírközlési szolgáltatások és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tekintetében, feltéve hogy technikai szabályokat fogadnak el a biztosítékokra, például a fenntarthatóságra, a méltányos használatra és a csalás elleni intézkedésekre vonatkozóan. A Bizottság 2028. június 30-ig – a BEREC-cel folytatott konzultációt követően – az 5b. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza az említett technikai szabályokat.

(8) A szolgáltatók önkéntes alapon 2025. január 1-jétől eleget tehetnek a (7) bekezdésben meghatározott azon kötelezettségnek, hogy ne alkalmazzanak eltérő kiskereskedelmi árakat. Ezek a szolgáltatók – a méltányos használatra vonatkozó feltételek mellett – mentesülnek az (1) bekezdésben megállapított kötelezettségek alól annak érdekében, hogy a fogyasztók hamarabb élvezhessék a belföldi és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó egyenlő kiskereskedelmi árak előnyeit. E célból a Bizottság 2024. december 31-ig – a BEREC-cel folytatott konzultációt követően – végrehajtási jogi aktust fogad el a szokásos használati mintákon alapuló méltányos használatról és a csalás elleni intézkedésekről. Ezt a végrehajtási jogi aktust az 5b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9) A Bizottság 2027. június 30-ig – a BEREC-cel folytatott konzultációt követően – felülvizsgálja ezt a cikket, és hatásának értékelése alapján adott esetben úgy határozhat, hogy a módosítására irányuló jogalkotási javaslatot nyújt be.

(10) A (9) bekezdésben említett értékelésnek ki kell terjednie a következőkre:

a) az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos nagykereskedelmi költségeik alakulása;

b) a verseny alakulása a számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások nyújtásának piacán, valamint az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi árait érintő tendenciák a különböző tagállamokban;

c) a fogyasztói preferenciák alakulása, valamint az olyan különleges ajánlatok és csomagok választása, amelyek számlázása nem az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tényleges fogyasztásán alapul;

d) a számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások nyújtásának nemzeti piacaira és különösen a fogyasztókkal szemben általában felszámított kiskereskedelmi árakra gyakorolt lehetséges hatás, figyelembe véve az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások nyújtásának költségeit, valamint az intézkedéseknek a szolgáltatók bevételeire és lehetőség szerint a szolgáltatók beruházási kapacitására gyakorolt potenciális hatását, különös tekintettel a hálózatoknak az (EU) 2022/2481 határozatban meghatározott konnektivitási célokkal összhangban történő jövőbeli kiépítésére, amennyiben nem alkalmaznak már eleve további díjakat az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra;

e) a kihasználtság, az elérhetőség és a versenyképesség mértéke a számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatások, illetve az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások bármely alternatívája tekintetében;

f) a díjcsomagok alakulása az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tekintetében, és különösen az, hogy a (8) bekezdésben előírt intézkedések végrehajtása milyen mértékben járult hozzá ahhoz, hogy a fogyasztókkal szemben felszámított, a belföldi és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi árak közötti különbségek idővel megszűnjenek.

(11) A (9) bekezdésben említett értékelés elvégzése érdekében a BEREC rendszeres alapon gyűjti a releváns információkat a nemzeti szabályozó hatóságoktól. Adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok más illetékes hatóságokkal egyeztetve is szolgáltathatják az érintett adatokat. A BEREC által e bekezdés alapján gyűjtött adatokat évente legalább egyszer közölni kell a Bizottsággal. A Bizottság a szóban forgó adatokat közzéteszi. Annak biztosítása érdekében, hogy a BEREC teljesíteni tudja az e bekezdés szerinti kötelezettségeit, a szolgáltatók kötelesek együttműködni azáltal, hogy a kért adatokat – beleértve a bizalmas adatokat is – a megfelelő nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátják."

3. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„5b. cikk

A bizottsági eljárás

(1) Az e rendelet 5a. cikke szerinti kötelezettségeinek teljesítése érdekében a Bizottságot az (EU) 2018/1972 irányelv 118. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Hírközlési Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni."

4. A 10. cikk (5) bekezdésében a „2024. május 14-én" dátum helyébe a „2032. június 30-án" dátum lép.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 2014/61/EU irányelv 2024. május 11-ével hatályát veszti.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben e rendeletnek a 2014/61/EU irányelv rendelkezéseit felváltó rendelkezései későbbi időponttól alkalmazandók, az említett irányelv következő, a felváltó rendelkezéseknek megfelelő rendelkezései ugyanazon időpontig hatályban maradnak, az alábbiak szerint:

a) az említett irányelv 4. cikkének (2) és (3) bekezdése, 4. cikke (4) bekezdésének első mondata, 6. cikkének (1), (2), (3) és (5) bekezdése, valamint 7. cikkének (1) és (2) bekezdése 2026. május 12-ig hatályban marad;

b) az említett irányelv 8. cikkének (1–(4) bekezdése 2026. február 12-ig hatályban marad.

(3) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

19. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2025. november 12-től alkalmazandó.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve:

a) az 5. cikk (6) bekezdését és a 11. cikk (6) bekezdését 2024. május 11-től kell alkalmazni;

b) a 17. cikket 2024. május 15-től kell alkalmazni;

c) a 10. cikk (1), (2) és (3) bekezdését 2026. február 12-től kell alkalmazni;

d) a 4. cikk (3) bekezdését, a 6. cikk (1) bekezdését, a 7. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdését 2026. május 12-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. április 29-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	M. MICHEL

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 2014/61/EU irányelv	E rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (4) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés
—	1. cikk, (4) bekezdés
—	1. cikk, (5) bekezdés
2. cikk	2. cikk
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (11) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
—	3. cikk, (2) bekezdés
—	3. cikk, (3) bekezdés
—	3. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk, (5) bekezdés
—	3. cikk, (6) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	3. cikk, (7) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, a) pont
3. cikk, (5) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
	13. cikk, (3) bekezdés
	13. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
—	3. cikk, (8) bekezdés
—	3. cikk, (9) bekezdés
—	3. cikk, (10) bekezdés
3. cikk, (6) bekezdés	3. cikk, (12) bekezdés
—	3. cikk, (13) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (3) bekezdés
—	4. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
	4. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés, első mondat	4. cikk, (3) bekezdés
—	4. cikk, (4) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik mondat	4. cikk, (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés
4. cikk, (5) bekezdés	4. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, (6) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, b) pont
	13. cikk, (2) bekezdés, b) pont
4. cikk, (7) bekezdés	4. cikk, (6) bekezdés
	4. cikk, (7) bekezdés

A 2014/61/EU irányelv	E rendelet
4. cikk, (8) bekezdés	4. cikk, (8) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (2) bekezdés
—	5. cikk, (3) bekezdés
—	5. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, c) pont
5. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés, b) pont
	13. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	5. cikk, (5) bekezdés
—	5. cikk, (6) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	—
6. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, b) pont, 13. cikk (2) bekezdés, b) pont,
6. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
—	7. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
—	7. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
—	7. cikk, (6) bekezdés
	7. cikk, (7) bekezdés
	7. cikk, (8) bekezdés
	7. cikk, (9) bekezdés
	7. cikk, (10) bekezdés
	7. cikk, (11) bekezdés
	7. cikk, (12) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	—
—	8. cikk
—	9. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
8. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
	10. cikk, (8) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
	13. cikk, (1) bekezdés, d) pont
	13. cikk, (2) bekezdés

A 2014/61/EU irányelv	E rendelet
9. cikk, (4) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (5) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
9. cikk, (6) bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés
—	11. cikk, (6) bekezdés
—	12. cikk
—	13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
—	13. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
—	13. cikk, (5) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés és 14. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (5) bekezdés
—	14. cikk, (6) bekezdés
—	14. cikk, (7) bekezdés
10. cikk, (5) bekezdés	14. cikk, (9) bekezdés
10. cikk, (6) bekezdés	14. cikk, (10) bekezdés
11. cikk	15. cikk
12. cikk	16. cikk, (1) bekezdés
—	16. cikk, (2) bekezdés
—	17. cikk
—	18. cikk
13. cikk	—
14. cikk	19. cikk
15. cikk	—